

Chicagský oznamovatel.

New York.

J. F. MALÝ,
FOTOGRAF

570 záp. 18. ulice.

Zhotovuje nejlepší fotografie za mírné ceny; zvláštní pozornost věnuje sokolským skupinám.

Červená, modrá — ne, ale
CYRIL FIALA,
o! douží Vás

v Plzeňském Sokole
nejlepším domácím a importovaným pravým plzeňským.
Chutným lunčem a vším, čeho
jest k blahu tělesnému zapotřebí.
Navštivte jej!

~ SOKOL ~

FR. VAVŘÍČEK
— vyrabitel —

✱ dobrých doutníků, ✱

588 záp. 18. ul.

Dr. Vinc. Fischer,
— český —

zubní lékař,
570 Blue Island Avenue,
ROH LOOMIS ULICE.

DOLEŽAL & HODECK,

ZAKÁZKOVÍ KREJČÍ,
204 záp. 12. ul.,
CHICAGO.

Hotovení ženských plášťů a kabátů věnuje se zvláštní pozornost.
TELEFON: Main 4049.

PRAVÉ ČESKÉ HOŘKÉ VÍNO.
JOS. BERNARD & JAN LEGAT,
620 Blue Island Ave.

Mají vkusně zařízenou vinárnu. Hojně zásobený sklad vín všeho druhu, zdejších i importovaných.
K sokolským zábavám dodávají vína výborná za ceny velmi mírné.

FRANT PECIVAL,
veřejný notář
a pozemkový jed.
626 N. Rockwell St.

Obstarává přepravní listky a pojišťuje proti ohni.

Dr. Karel Štulík
LÉKAŘ
RANHOJČ,
325 SO. LINCOLN ST.

Může být zavolán z kterékoliv lékárny v Chicagu:
— Telefon: West 229. —
V lékárně J. H. Xelovského, roh Blue Island Ave. a Loomis St. denně od 7 do 8 hodin večer.

ZLATÉ SOKOLSKÉ ZNAKY.

Krásné červené a bílé emailované, buď co knoflík neb s jehlicí, celý zlatý a velmi vkusný, nyní pouze za \$1.00 kus. Pozlacené za 60 centů kus. Objednávky z venkova vyřídí J. W. Wiša (člen Plz. Sokola).
Potřebujete-li hodinky neb klenoty, vyplatí se Vám, pošlete-li si pro ceník největšího českého závodu zlatnického

W. J. WIŠA a SYN,
381 W. 18th St.,
Chicago, Ill.

1331 — 2. Avenue.

Práce notářské vykonáváme správně a levně. Vymáháme dědictví, podíly a pohledávky ve staré vlasti. Poslední rok vymohli jsme statisíce zlatých ku spokojenosti našich klientů a bychom mohli věnovatí tomuto odberu našeho obchodu patřičné pozornosti, zřídili jsme v Praze odvětví, které řídí advokát J. U. Dr. A. Flusser, a máme přímé spojení s notáři advokáty všech čelnějších českých měst. Přepravní listky a směnárna.

Sokolské stejnokroje! Sokolský kroj cvičební!

JOHN J. DVOŘÁK & SPOL.
oděvní a zakázkoví krejčí,
604—606 BLUE ISLAND AVE.

Zhotovují sokolské stejnokroje, kroje cvičební pro Sokoly i pro žactvo i mají na skladě sokolské pásy i monogramy. Vše v cenách nejnižších. Též oděv hotový i zakázkový, klobouky, čepice atd.
Sokolské pásy! Oděv hotový i zakázkový!

Obchod bankovní, pozemkový, přepravní a pojišťovací.

Anthony Kozel,
DRUHÁ ČESKÁ BANKA.
532 W. 18th St., Tel. C. 386, Chicago.
J. L. VOBORSKÝ, zástupce.

Pili jste již nové české pivo?
Jest různé! lahodné! zdravé!
Okuste ho!

✱ Jest vařené novým sládkem! ✱
Pijte ho!

Na čepu u všech našich pp. hostinských.
S úctou

Česká pivovarnická společnost v Chicagu.
BOHEMIAN BREWING COMPANY
— of Chicago. —
684 — 706 BLUE ISLAND AVE.

Toto místo jest vyhraženo pro známého
R. HURTA,
KREJČIHO A KLOBOUČNÍKA,

— jenž vlastní největší sklad —
 sokolských klobouků, košil, pásů a monogramů, cvičebních košil,
 odznaků, hotových obleků cvičebních pro žáky. Stejnokroje zhotovují a zasílám do kterékoli části Spojených Států. — Vše v cenách nejnižších.

R. Hurt, krejčí a kloboučník, 593 Blue Isl. Av., Chicago, Ill.

SEVERŮV BALSÁM

— PRO —
PLICNÍ NEDUHY

Jest nejlepší lék
 proti kašli, chrapotu, kstarhu hrtanu a
 průdušek, nastuzení, chřipce, zánětu,
 bolestem v krku, počátkům souchotin a
 proti všem nemocím plic. Cena 50c. a 25c.

Na prodej ve všech lékárnách.

Proti zácpě berte
Severovy Pilulky pro játra

ZA 25c.
 Bolesti hlavy,
 nervosnost, horkost, bolesti nervové
 jistě a rychle vyléčí

SEVEROVY PRÁŠKY
 proti bolestem hlavy a neuralgii.
 Za 25c.

EMIL POLAK,
 1321. první Avenue,
 roh 71. ul., New York.

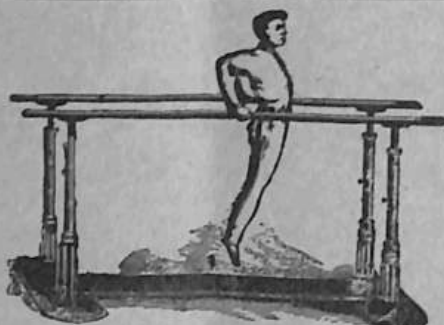
Vyrábí všeho druhu stejnokroje a potřeby sokolské, střelecké a spolkové vůbec, klobouky a čapky pro pány a chlapce, dětské i chlapecké obleky.

Hojný sklad modního zboží pro pány, kufry, vaky, torby, peněženky a řemení u velkém výběru.

Dodavatel Těl. Jednoty „Sokol“ v New Yorku.

VÁCLAV B. DIBELKA,
ARCHITEKT.

Učitel kresby na Vyšší škole.
 Úřadovna, 533 záp. 60. ul.
 Odvětví v č. 588 z. 18. ul.
 Chicago, Ill.

JOHN GLOY,
 MANUFACTURER OF ALL KINDS OF
GYMNASTIC APPARATUS.
 OFFICE,
 27 Johnson St., Chicago, Ill.

(Cenníky s vyobrazením náčiní zasílám na požádání zdarma.)

KAREL PITTE
 603 Blue Isl. Av., Chic.

Má hojně zásobený sklad

VÝBORNÉ OBUVI
 pro pány i dámy.

Cvičební střevice všech druhů pro Sok. za ceny levné.

Sokol Frank Čuchna
 JEDNATEL

Čes. Am. Slov. Síně,
 592 záp. 18. ul., Chic.

Má výborné nápoje domácí i importované. — Znameníť ležák z prvního českého pivovaru. Pronajímá síň na plesy, zábavy a schůze za ceny mírné.

František Randák,
ARCHITEKT.

Úřadovna: 95 Washington ul.,
 Pokoj č. 63-64, Chicago.

Týž zhotoví na přání i plány pro venkov. Stavbám tělocvičen a veřejných budov věnuje se zvláštní pozornost.

„Lady Washington“ mouka
 jest tou nejlepší, nejchutnější a také
 nejlevnější v městě.

Sed 196 liber \$3.25; - pytel 98 liber \$1.50; - pytel 24 a půl liber 40 centu, kupte v grocerii
FR. KAŠPARA,
 537 Blue Island Ave., Chicago.
 VEDLE POŠTY.

ŠERMU BODMO
 I SEČMO

dle nejnovější francouzské školy, v Americe za nejlepší uznané, vyučuje Josef Čermák cvičitel Plz. Sokola v Chicagu. Br. cvičitelům poskytnuty jsou zvláštní výhody. Vyučuje dle velení českého i anglického, dle přání žáka. Dle této školy vyučováno jest ve všech šermířských klubech ve Spoj. Statech.

S pozdravem

Jos Čermák,
 1562 W 16th St.

JAN ČEPEK,
 JEDNATEL

pozemkový, přeplavní
 a na oheň neb život pojišťující.

Lodní, jakož i železniční listky kamkoli ode všech společností.

Pisárna: 403 E. 73. ul., New York.

J. Nájemník,
 82-84 Fisk St., Chic.

— vyrábí výborné —

ŠUMICÍ NÁPOJE

i poslouží jimi vždy se vzornou správností a za mírné ceny.

Prodej ve
 velkém i v malém.

RUDOLF KAPSA,
 201-203 záp. 12. ul.
 (odbočka 598 Blue Isl. Ave., Chic.)

Veliký sklad nábytku, kamen, zboží
 železářského a skleněného. Těž koberce,
 šicí stroje, plynové lustry.

SEVERŮV
Olej sv. Gottharda

zahání boule, reumatismus, dnu, píchání u žeber, bolesti na prsou a v zádech, suché lámání, ústřely, záněty a všechny bolesti revmatické a neuralgické. Jest to nejlepší mazání. Cena 50 ctů.

Na prodej ve všech lékárnách.

Kdo chce

úplně vyléčiti reumatismus, bolesti v zádech, strnulost a stuhlost údů, nechť natírá se Severovým Olejem sv. Gottharda a užívá

Severův Lék
 proti revmatismu

za \$1.00.

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XVII.

NEW YORK, 15. BŘEZNA 1895.

Číslo 3.

Předplatné pro členy na rok.....50c
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pořadatel: Dr. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskár a výpravčí: F. Lier, 408 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce.—Příspěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 6. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovávají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

OBSAH.

Pěstujeme pořadová.—K obeslání Národopisné.—Zpráva o běhu cvičitelském.—Některé pokyny všem bratrům vůbec.—Bratrům náčelníkům.—Proslov starosty V. Šedivce při zahájení 30leté jubilejní schůze T. J. S. v St. Louis.—Cvičení pořadová. (Podává Jan Mendík, spol. cvič. N. J. S.)—4. Zpráva cvičitelská.—Sokol Americký.—Paže tuž—pravdě služ!—Pisemnictví.—Pěstujeme hry.—Ze župy Chicagské.—Ze župy Východní.—Ze župy Západní.—Dopisy: z Chicaga, ze Cedar Rapids, z Wilber, z Morrisane, z Long Island City, z New Yorku, ze St. Louis, ze Schuyler.—Výkaz od 1. ledna 1894 do 31. ledna 1895.—Schůze výk. výb. N. J. S.—Zpráva účetní a různá oznámení.

Pěstujeme pořadová.

Není tomu dávno, co stěžovali jsme si do netečnosti jaká jeví se v sborech našich vůči cvičením prostným. Táž, ano ještě horší netečnost jest údělem cvičením pořadovým. Podle stanov N. J. S. mají tato být pěstována všemi členy sborů, však ve skutečnosti ani členové cvičící jich neprovádí. Marno bývá náčelníku svolávat členstvo k pořadovým. Dostaví-li se kdo jest to obyčejně jen několik členů pilně cvičících, ostatní vyzvání náčelníka nejmenší pozornosti nevěnují. Za takových okolností ovšem nemůže naše společné vystupování veřejně vypadati jinak než právě vypadá, totiž nespořádané a nám spíše k ostudě než ku cti sloužící. Víme že tu a tam najde se výminka od tohoto smutného pravidla, ale ta jest jistě velice řídkou.

Všimlí jste si již někdy jak umíme nastupovati, jak dovedeme se vyřizovati, jak obracet, jak pochodovati a zatáčeti? Vše to dovedeme způsobem přímo strašlivým.

Než nastoupí se do řady neb do šiku trvá to celou věčnost; docíliti správného vyřízení zůstává obyčejně nevyplněným zbožným přáním náčelníka neb cvičitele. A což pak ty naše obraty? Jeden točí se v levo, co druhý otáčí se v pravo a kdyby bylo možno obracet se ještě v nějakou třetí a čtvrtou stranu tu by tak mnozí s velikou radostí učinili, nebo ty neznámé pomyslné strany jsou jim touž španělskou vesnicí jako ony skutečné v pravo a v levo.

Jak krásně se vyjímáme v pochodu, o tom škoda se věru zmiňovati. Pochodování nevycevičených dělníků o jejich průvodech květnových nebývá horším ani lepším našeho.

Nebylo by tu často mnohem rozumnějším aby každý šel zvlášť po chodníku než kaziti celek svou nevycevičeností?

Nikde žel k tomu se přísně dosti nepřihlíží aby ti, kteří sborového vystoupení chtějí se účastniti, znali aspoň nejnnutnější začátky z cvičení pořadových.

Dle toho pak naše vystoupení vypadají.

Viděli jsme několikrát pochodovati spolky jiné, které nemají tolik příležitosti k výcviku v pochodování jako my, však často musili jsme se zahanbením doznati, my že tak pěkně na veřejnost vystoupiti nedovedeme, jako mnohý spolek neb společek.

Přiznáme se že nepřikládáme tolik váhy veřejnému vystupování, zvláště pak častému vystupování, jako snad mnozí z nás, však tolik přece musíme od sborů všech žádati aby když již veřejně vystoupí by se tak dělo způsobem Sokolstva důstojným. Nemůže-li se státi tak pak zůstaňme raději doma a nevystřkujme se se svou neuspokojeností a neuvědomělostí na veřejnost.

Leč neschází nám vycvičenosti v pořadových jen pro veřejná vystupování, ono jeví se znatelně i v tělocvičnách. Cvičitel nedovede vládnouti svojí četou při cvičení, nezná ani nejnnutnějších povelů a cvičenci jeho dle toho ovšem také nevyznají se ani v prvopočátcích cvičení pořadových. Tu stává se často, zvláště při střídání čet, že cvičitel vodí svoji četou sem a tam nechávaje ji prováděti protichod opakově a různé zatáčení, jen aby dostal ji na místo na které má k náradí přistoupiti. Bývá to trapný pohled na takovéto střídání čet.

Proč tolik pořadová jsou námi zanedbávána nevíme. Teď zvláště při zřízení župním mělo by se k tomu přihlížeti aby cvičitelé a náčelníci seznámili se s potřebným velením i aby k tomu hleděli by ve sborech jejich pořadová byla pravidelně pěstována.

Výmluvy, že schází nám pramen, z něhož by s velením se seznámili, nestává.

Pojednání společného cvičitele, Sok. J. Mendíka o pořadových, které právě v t. l. jest uveřejňováno, jest velmi důkladné, podané způsobem jasným a srozumitelným jest pouze na náčelnících a cvičitelích aby rádně je prostudovali a pak pro praktickou potřebu ho užili.

Tam kde nestačí snad tělocvična pro pořadová, tam ať cvičí se jim občas venku; buď na prázdných staveníštích, neb za městem na příhodných k tomu místech.

Všude však ať k tomu se přihlíží by každý člen plnil svoji povinnost, pokud týče se pořadových, jak mu ji stanoví N. J. S. ukládají.

Nastane teď jaro, příhodný k tomu čas, aby každý kdy k tomu má kdy unikl nezdávavému vzduchu městskému do probouzející se přírody, do atmosféry čistého, ozonem prosyceného vzduchu.

Položte ve sborech cvičení pořadová na nedělní odpoledne a přihlížejte k tomu aby ti členové, kteří nejraději tráví svůj volný čas nedělní v kouři a smradu při karbanu hospodském, súčastnili se jich do jednoho. Prospějete tím značně bratřím takovým, když vytáhnete je aspoň na několik hodin na čerstvý vzduch, kde se jejich začouzené plíce trochu osvěží. Však vystříhejte se po takových pořadových cvičeních ve volné přírodě pořádaných všech soudků. Pítí, zbytečně pítí, jest věc velice ošklivá, a což pak pítí nemírné, do něhož někteří z bratří rádi upadnou!

K obeslání Narodopisné.

Ač blíží se čas zahájení Narodopisné výstavy v Praze krokem překvapným, dosud nepozorujeme že by se v některém sboru sokolském v pohotovost chystaly věci, jež na Narodopisnou mají býti zaslány.

Nár. Jed. Sokolská věnovala 500 zl. na vypravení amerického oddělení na Narodopisné a mnohé sbory ještě ze svých pokladen zvláště zaslaly příspěvky výstavnímu výboru v Chicagu; to však jest vše, co dosud bylo vykonáno, vyjma ještě trochu toho fotografování, někde přílišného a zbytečného.

Chceme-li býti na Narodopisné zastoupeni, tu nutno již bezodkladně něco činiti.

Proto ať sbory zašlou vše co vystaviti hodlají v dnech již nejbližších pořadateli t. l., jemuž svěřeno uspořádání výstavy sokolské výborem Chicagským.

Víme že již před několika měsíci byly poslány výb. dotazníky sborům k vyplnění, však víme že, že mnohými sbory nebyly vyplněny. Klademe proto tuto otisk onoho dotazníku, dle něhož budtež odpovědi udány.

Dotazník ten zněl: „Bratří! Mají-li sbory sdružené v N. J. S. podatí dokonalý obraz o sobě na pražské výstavě Narodopisné, jest po náhledu v. v. žádoucí, aby sbor Váš vyplnil svědomitě odpovědi k otázkám těmto:

1) Jmeno a sídlo. 2) Rok založení. 3) Počet členů při založení. 4) Od kdy v N. J. S. 5) Počet členů ku konci každého násl. roku. 6) Počet cvičenců v každém roce. 7) Největší návštěva v jedné hodině cvičební. 8) Průměrná návštěva v roce. 9) Průměrná návštěva žáků, žáček a čekanců. 10) Kolikrát v témdni cvičí členové. 11) Je-li hodina cvičitelská. 12) Počet cvičitelů s náčelníkem. 13) Počet pomahatelů. 14) Cvičí v tělocvičně vlastní či najaté. 15) Jaká cena stavební nebo jaké nájemné. 16) Kolik v roce cvičení veřejných, přednášek, zábav a výletů. 17) Kolik svazků má knihovna odborných tělocvič. a kolik zábavně poučných. 18) Vydržují českou školu a jakým nákladem. 19) Či s jinými spolky a s jakou podporou. 20) Průměrný počet žactva v roce. 21) Příjem, vydání a jmění sboru ku konci každého roku. 22) Cena náčiní a náradí. 23) Co dáno na české účely národní. 24) Co na podpory sokolských jednot. 25) Kolik odbíráno Sokolů pražských a kolik Sborníků Sokolských. 26) Smýšlení krajanů vůči sboru v místě.

Jsouce přesvědčeni, že dalšího vysvětlení o povinnosti naší k obeslání Narodopisné výstavy sborům sokolským netřeba, těšíme se na brzké vyřízení, zajistě ale do konce měsíce října t. r. Rok 1894 vyplňte jen do konce září!“

Doufáme pevně že nebude sboru, jenž by se obeslání národopisné nesúčastnil, jenž by scházeti chtěl v podniku, jenž podati má c brazek naší společné a svorné práce.

Na zdar!

Zpráva o behu cvičitelském
pořádaném Nár. Jed. Sokolskou pro sokolské sbory v Chicagu, Ill.
za měsíc únor 1895.

Přednášky pořádány 4.

Posluchačů bylo 18.

Všechny přednášky navštívilo posluchačů 7.

Průměrná návštěva posluchačů 13.

Dle sborů súčastnili se posluchači:

Plzeňský Sokol 3.

Sokol Slov. Lípa 3.

Sokol Chicago 1.

T. J. Sokol Tábor 1.

T. J. S. Tyrš 7.

Klatovský Sokol 3.

T. J. Sokol Čechie 0.

Dne 24. února dokončeny přednášky o cvičeních prostných i uloženo každému posluchači vypracovati příklad prostných dle udané látky.

U pilných posluchačů jevil se pokrok velmi dobrý.

Proč T. J. Sok. Čechie nejví zájmu u behu cvičitelském, těžko vysvětliti; příčinou toho sotva bude přílišný nadbytek dokonalých cvičitelů u sboru toho.

Na zdar!

Dr. K. Štulík,
přednášející.

Některé pokyny všem bratrům vůbec.

Často stává se, že jednatel v. v. dostane přípisý náležející v obor pořadatele Sokola Amerického nebo výpravčího, ti pak zase dopisy o záležitostech, jež náleží před v. v. atd. Uznávám tudíž za nutné letmo dotknouti se tu, kam co patří, ač nikomu nebylo by za těžko vyznati se v tom po bedlivém pročtení stanov N. J. S.

Nejvíce trpí z asílání Sokola Amerického do měst, kde třeba udati jest adresy podrobné, tedy čísla domů a ulice. Zde také po většině bratří často se přestěhují, avšak nenapadne ani jim, ani účetnímu oznámiti změnu adresy výpravčímu S. A., tiskaři bratru F. Lierovi, 408 východní 71. ulice v New Yorku. Kroniky mohl by nám tedy bratr Lier napsati o zkušenostech svých a muě nejednou okazoval hromádky pěkné poštovních upozornění, že adresáti přestěhovali se neznámo kam.

A nejlepší na věci jest, že potom, po dosti dlouhém čase mnohdy, přijdou výtky nezasloužené, že Sokol Americký správně nedochází jakoby vinou expedice!

Náleží tedy všem bratrům účetním, kteří přec o adresách členů sboru svého stále vědí, ovšem, až na některé — aby buď sami, nebo prostřednictvím „jednatelů pro N. J. S.“ oznamovali bratru výpravčímu (nyní F. Lier, 408 vých. 71. ulice, New York) následující:

1) Plné jmeno a adresy nově přijatých členů Nár. Jed. Sok.

2) Plné jmeno a adresy členů N. J. S., kteří se přestěhovali.

3) Jmeno celé a adresy členů N. J. S., kteří škrtnuti byli v seznamu sboru jejich z příčiny jakékoli.

Platí to pro všechny sbory, jinak nedocílíme nikdy pořádku v expedování Sok. Am.

Bratr pořadatel Sokola Amerického má také své „zákazníky“, kteří často obrací se na špatnou adresu. Na přední i zadní stránce S. A. dočte se každý, že bratr Dr. K. Štulík bydlí v čísle 525 South Lincoln St., Chicago, Ill., a tam zasílají sluší všechny příspěvky, zprávy, dopisy, zápisy schůzí atd., jež uveřejněny býti mají v S. A.

Zvláště pak upozorňuji, že stanovy hlava III. od. 2. čl. 6. předpisují: „Jmeno každého vyloučeného člena budiž oznámeno v Sokole Americkém“ zároveň s příčinou vyloučení. Toho po většině se nedbá!

Jednateli v. v. zasílají se mají veškeré přípisy pro výkonný výbor, zprávy účetní, peníze na příspěvky, dotazy věci N. J. S. se týkající, resoluce, návrhy, stížnosti a žádosti o t. zv. úřední listiny atd.

Netřeba však zasílají na něho zvláštní oznámení, kteří noví členové přibyli, kteří přestoupili, odstoupili nebo vyloučení byli, poněvadž zví to ve čtvrtletních zprávách a dříve to pro něho nemá ceny. Jest to zbytečné vyhazování peněz za poštovné.

Za to však ihned má se mu oznámiti, nastala-li změna v osobě jednatele pro N. J. S. nebo úředníka, jehož úkolem jest obstarávat dopisování s výborem výkonným.

Tím snad načrtl jsem to nejdůležitější, čeho věděti třeba. Připomínám jen ještě, že někteří bratři dopisujíce buď výkonnému výboru nebo jednatele téhož, nevezmou si ani tolik práce, aby vyhledali si nejnovější číslo S. A. a tam nynější adresu jednatele v. v.

Bratrům náčelníkům.

Bratři! Jsa žádán výk. výborem N. J. S. o zprávu náčelnickou za minulý rok, čemuž mi při nejlepší vůli vyhověti není možno, neb za minulé čtvrtletí byla mi pouze zaslána zpráva od náčelníka Východní župy, od Záp. župy obdržel jsem koncem února. Tož přál bych si by bedlivěji vykonáváno bylo zasílání zpráv náčelníkům žup, by i ti vůči povinnosti své mohli dostát, tak bychom měli přehled přes činnost jednot našich. Vidno jest, že mnozí náčelníci žup málo starají se o zprávy od náčelníků jednot v župě zastoupených. A tu z předu bych žádal by náčelníci zanedbávající povinnosti své byli nímí upomínání o zprávy čtvrtletní, a pakli zpráv od nich ještě neobdrží by to samé mi bylo oznámeno. Neb těžko míti zodpovědnost za vykonávání povinnosti své, když napomáháno mi v ohledu tom není. Tudíž žádám za správné vykonávání povinností svěřených jinač služeb mých by nebylo třeba. Příloženě vysvětluji jak vyplňovati zprávy ony, tak bych náčelníkům práci usnadnil.

Na zprávách jednot udejte pod ohlavením jméno jednoty, udejte jmeno jednoty Vaší. Pod ohlavením župa jmeno župy do které patříte. Měsíc udání postupně měsíců onoho čtvrtletí za nějž zprávu zasíláte.

Pod ohlavením veškerých členů jednoty má. Celý počet členů k jednotě patřící. Cvičících. Všichni ti, již se cvičení během měsíce účastnili; netřeba

znamenati těch již do cvičení nechodí. Cvičitelů znamenati dlužno pouze jednou za čtvrt roku mnoho-li jich každá jednoty má, neb znamenati každoměsíčně by se počet jich ztrojnásobil. Rovněž tak udávání veškerých členů jakož i cvičících pouze jednou za čtvrt roku. Tabulka — Členové vykazuje.

Členů cvičilo tentýž počet mnoho-li každý měsíc členů dohromady cvičilo udá se každý měsíc tolik a tolik. Cvičitelů cvičilo příkladně v Těl. Jed. Sokol v New Yorku 1. měsíc 14, 2. měsíc 15 a třetí měsíc opět 14. Součet v těchto dvou tabulkách netřeba, to již upravím si sám. Župní náčelníci nechť udělají součet jen každého měsíce dohromady od všech jednot v župě.

Počet členů cvičících dle stáří.

Od 18 do 25 cvičilo příkladně členů 20, od 25 do 35 též 20 a přes 35 roků 7. Součet netřeba, jen udat členové jak cvičili každého měsíce dle stáří. Kolik cvičení odbýváno příkladně v měsíci lednu 8, v únoru 8 a březnu 9, úhrnem 25. Úhrnná návštěva členů znamená se každé cvičení navštívené v měsíci každým členem cvičícím, příkladně jestli v měsíci 8 cvičení, a každý člen cvičící z 30 cvičících by navštívil všech 8 cvičení činilo by dohromady 240 v úhrnné měsíční návštěvě. Jediné jest při tom to, že náčelník povinen jest znamenati každou návštěvu člena v měsíci, a pak sečísti cvičení navštívená. Totéž patří na žáky od 14 do 18 roků, jakož i žáky i žáčky pod tímže ohlavením.

Průměrná návštěva na 1 cvičení. Jestli příkladně přítomno z 50 cvičících 30 při každém cvičení značí se tentýž počet co průměrná návštěva.

V kolika družstvech. Cvičilo-li se ve 3 neb 4 družstvech v měsíci, tož napíše se rovněž tolik družstev. Součet netřeba. Počet cvičení prostých značí se tolik, kolik se jich v měsíci provádělo. Zde možno dáti součet. Počet cvičení pořadových kolik se jich za měsíc provádí, zdali 1—2 neb více značí se dle toho. Zde součet za celé čtvrtletí též třeba dáti.

Úhrnná návštěva členů při cvičeních pořadových.

Dlužno značiti přítomnost každého člena a tolik též udáti, pořádá-li se pořadové pouze jednou měsíčně. Pořádá-li se cvičení více, tož záhodno připočísti ještě ony, jež se minulého cvičení účastnili a podati tak počet úhrnný všech členů, již se za měsíc pořadových účastnili na jeden počet, neb stává zde pouze jedné tabulky — a proto průměrná návštěva se tu vynechává. Možno též sečíst úhrn. Ostatní tabulky žáků a žákyň znamenají se tak jak předešle.

Žádoucné též, by náčelníci utvořili si seznam cvičících kde se který narodil, to stačí též udáti jednou za čtvrt roku. Nestačilo-li by i toto ještě mnohemu br. náčelníku, nechť se jen na mne obrátí a já milerád vysvětlím každému jak si to přeji.

Žádám též bratry náčelníky, by zprávy své během prvního týdne v měsíci příštího čtvrtletí náčelníkům župním zaslali, a ti to opět během týdne druhého zaslali zprávy své opět mně, bych tyto vždy pravidelně uveřejniti mohl.

Adresa: August Tesař,
Boh. Gymnasium, Cor. Allen & 9th Sts., St. Louis, Mo.

Proslov starosty V. Šedivce

při zahájení 30leté jubilejní schůze T. J. S. v St. Louis.

Bratři Sokolové a sestry odboru „Vlasta“!

Sešli jsme se dnes, bychom společně oslavili velevýznamnou památku týkající se nejen jednoty naší, nýbrž veškerého Sokolstva Česko-Amerického.

Sešli jsme se, bychom dnešní schůzi vzpomněli oněch mužů, kteří před 30 lety položili první základ k této naší milé jednotě, prvního to sboru sokolského na této nové pevnině severo-americké.

Jak významný to den, jak významná to památka! Srdce nás všech musí zaplesati při vzpomínce, že ještě dnes po tak dlouhé a trudné době 30 let stává ještě téže, třeba již v mnohém ohledu změněné jednoty, tak malým hloučkem českých srdcí založené. Hlouček mužů nevykajících žádným velkým duševním vzděláním, puzených jedině citem vlastenectví, odloučených a vzdálených na tisíce mil od své rodné vlasti, schází se, by založil novou haluz na stromě onoho posvátného odkazu zvěčného Fiegnera a Tyrše. Jaký pocit, jaký dojem zmocení se člověka při vzpomínce takové! Ty pochopiti dovede jedině „Sokol“ pravý.

My vidíme muže ony ve svých myslích, jak jednotlivě a společně se schází a živě, plni nadšení rokují o založení sboru sokolského, plni zápalu vlasteneckého se starají o to by povinnosti své učinili zadost.

Však žel, ani jediný z prvních oněch zakladatelů dnešní naší schůzi není přítomen, není ani jediného více, jenž členem by byl nynější jednoty, který podal by nám živý obraz narozenin dnes tak pevné jednoty, tak rozšířeného a statného junstva po celé této naší vlasti: nejsou mezi námi více oni šlechtíci, by dnes se přesvědčili, v jak mohutný strom vzrostlo símě, které jich ruce v půdu úrodnou zaseli.

Než, nesmíme nad tím zmalomyslněti; my nesmíme se proto zastaviti na cestě k cíli vytknuté, alebrž tím upřímněji a úsilovněji pracovati k uskutečnění myšlenky sokolské.

My nesmíme dopustit, by símě zaseté a stromek ujmutý vzal zkázu a přišel k zničení. My musíme bdíti a neunavně pracovati na vznešeném dědictví našich zvěčných miláčků, veleduchů sokolských, Fiegnera a Tyrše. Pak zajisté že zdar co odměna za naši vytrvalost bude korunovati naši práci. Přeji Vám drazí bratři a sestry Sokolky, jakož i sobě, bychom opět byli mezi těmi, kteří po dalších 30 letech oslavovati a vzpomínati budou narozenin jednoty této.

Že tak se stane, — v to pevně doufejme, — o to přičiníme se svornou naší prací hlavně a výchovou naší mládeže, neb ona to bude, která příště naší milé jednoty jubileum 60leté slaviti bude.

Volám všem zakladatelům hlavně, Sokolům a Sokolkám Čes. Am. vůbec hřímavé Na zdar! —

Cvičení pořadová.

Podává Jan Mendik, spol. cvičitel N. J. S.
(Pokračování.)

Bočné změny bočných útvarů.

Ze zástupu na pravo nebo na levo ze řadu utvořeného do řadu původního nebo obráceného na povel: v řad v levo (pr) čelem! Ze zástupu po zastavení pochodu, kde je rozstup mezi

cvičenci na krok, veli se: v řad srazit, v levo (pr) čelem! Přední na ten povel ihned se obrátí, ostatní vykročí a postupně se zastavují a obrací, každý tak blízko, aby byl řad takový, jak jej zřízení vyžaduje.

Z dvojstupu na pravo (l) utvořeného do řadu původního nebo obráceného na týž povel, jako ze zástupu: v řad v levo (pr) čelem!

{ Z trojstupu, čtyřstupu, pětistupu a t. d. na pravo (l) utvořených do řadu na povel: bočně v řad, v levo (pr) zatočit po — chod!

Změny směru zatáčením na místě pouze při řadu na povel: v pravo (l) zatočit, po — chod! Cvičenec na vnitřní straně zatáčení, zvaný osný, postupuje docela krátkými kroky malým obloukem s průměrem dvou kroků, cvičenec na vnější straně zatáčení jde přiměřeným obloukem plným krokem. Podle něho se řídí směr řadu, k osnému se zase drží rozstup, aby se řad netřhal. K docílení směru, který při zatáčení chceme zaujati, veli se krok před tím: stát! Aby snáze se udrželo zřízení řadu při zatáčení, je třeba cvičencům častěji připamatovati, že prostřední koná poloviční kroky, cvičenci od prostředního směrem k osnému kroky stále menší, nikdy větší než poloviční, cvičenci od prostředního směrem k točnému kroky větší než poloviční a nikdy menší.

Zpřícením se mění směr každého útvaru na týž povel, jako čtvrtobraty: na pravo (l) v přič!

2. z místa.

Změny útvarů možno cvičiti všechny jako na místě, přičemž se ihned po vykonání přeměny veli k pochodu. Vlastní názvy cvičení z místa mají následující:

Čelné změny bočných útvarů.

{ Ze zástupu čelně v čtyřstupu zatáčením (lépe větší část než čtyřstupu) na povel: každý čtyřstupu v pravo (l) zatočit, po — chod! v řad srazit v levo (pr) čelem! Přední v každém čtyřstupu vykoná půlobrat v pravo (l) a dá se na pochod, ostatní vykročí a obrací se postupně na místě, kde přední se obrátil. Na druhý povel: v řad srazit v levo (pr) čelem! se přední ihned zastaví a obrátí v tu stranu, jak povel vyžaduje. Každý další dojde tak daleko, aby po vykonaném půlobratu stál tak blízko, jak toho vyžaduje zřízení řadu (lokte zlehka se dot.) Na třetí povel pochod všichni vykročí. Směr mají nyní týž, jako dříve zástup měl.

Podobně jiné části.

Ze čtyřstupu čelně v zástup na povel: čelně v pravo (l) zástup spojit, v pravo v bok! po — chod! Na povel v pravo (l) v bok všichni vykonají žádaný půlobrat, na povel pochod každý čtyřstupu se zatočí v levo (pr) do směru, který měl před tím a sice tímž způsobem jako zástup, každý cvičenec na témž místě jako přední.

Podobně jiné části.

Ze čtyřstupu na pravo utvořeného zpřícením čelně v zástup na povel: čelně v zástup na pravo (l) v přič! po — chod! Na první povel vykonají všichni mimo v pravo stojícího čtvrtobrat, na druhý povel vykročí všichni levou nohou plným krokem. První rovně v před, ostatní v příčném směru až když dostihli čáry, ve které se první pohybují. Tu se vrací zpět v bok.

Podobně jiné části a na všechny jiné strany.

Bočné změny bočných útvarů.

Ze zástupu na levo (pr) v trojstupu na povel: bočně na levo (pr) v trojstupu, první trojstupu v levo čelem! po — chod!

První trojst. vykoná na povel v levo (pr) čelem žádaný půlobr. Na povel pochod vykročí a zároveň i ostatní. Kdežto pak první trojstupu je přeměněn v řad, ostatní trojstupy jsou v zástupu a beze zvláštního povelu vykonávají přeměnu v řad na témž místě, jako první, jakmile tam došli. Trojstupu po obratu se potom srazí dohromady a náležitě se kryje. Po vykonané přeměně trojstupy jdou směrem, kam při zástupu bok směřoval, což ostatně naznačuje již návěstí bočně.

Větší části nemohou se však obracet jako trojstupu, ale musí se sraziti vždy v řad v levo (pr) čelem a ihned vykročí.

Z trojstupu na pravo (l) v zástup na povel: bočně v pravo (l) zástup spojit, první trojstupu v pravo (l) v

b o k ! p o — c h o d ! První trojstap vykoná obrat do bočného postavení a dá se na pochod tímto novým směrem, ostatní trojstupy jdou svým směrem až na místo, kde se přední obrátil. Tam vykonávají taktéž jeden po druhém obraty a připojují se tak postupně v jeden zástup.

Podobně jiné části.

Z m ě n a s m ě r u ř a d u jako na místě na povel: v p r a v o z a t o č i t p o — c h o d ! Jakmile se však žádoucí směr docílil, velí se: p ř í m ý s m ě r ! Bočné útvary zatáčí se nesoudobně, vždy jeden po druhém na témž místě. V zástupu se jednotliví cvičenci na určitém místě obrací (vykonávají obraty), ve dvojstupu se již zatáčí, jako je u řadu popsáno, ve trojstupu, čtyřstupu a t. d. rovněž tak. Povel jako při řadu: v p r a v o (l) z a t o č i t, p o — c h o d ! p ř í m ý s m ě r ! Pravidlem neměníme zatáčením směr více než o 90 stupňů.

Rozličné rychlosti pohybu jako při jednotlivcích.

3. v pochodu.

Z m ě n y ú t v a r ů tytéž jako na místě a z místa, konají se však poněkud jinak, některé povel jsou též poněkud odchylné.

Č e l n ě z m ě n y č e l n ý c h ú t v a r ů tytéž jako na místě, ze řadu původního v řad obrácený a opačně, povel na levou nohu: č e l e m v z a d ! č e l e m v p ř e d ! Řad se řídí (zřizuje) pravidlem podle pravého krajníka.

Bočné změny čelných útvarů.

Tytéž jako na místě. Ze řadu se přejde v zástup vykonáním půlobratu, jak je popsán u jednotlivce. Povel jako na místě: V z á s t u p v p r a v o (l) v b o k ! Jakmile tuto přeměnu vykonáme, nemohou zadnější ihned plně vykročit, jelikož není k tomu místa. Přední však jdou stále plným krokem, zadní pak ihned, jakmile nabyli místa. Vzdálenost jednoho za druhým na jeden krok a náležitý zákryt musí cvičenci v pochodu řádně dodržovati.

Z řadu dvojstap na povel: v d v o j s t u p v p r a v o (l) v b o k ! první a druhý vykonávají obraty, jako je u dvojice popsáno. Po vykonání obratu objeví se mezery, které mají zrovna délku rozstupu v bočném pochodu.

{ Z řadu v trojstap na povel: b o č n ě v t r o j s t u p, v p r a v o z a t o č i t z a — t o č ! Jakmile zatočeno dosti, velí se: p ř í m ý s m ě r ! Při zatáčení cvičenec, který je na vnitřní straně, koná silně zkrácené kroky v malém oblouku. Ostatní podobně jako na místě. }

Č e l n ě z m ě n y b o č n ý c h ú t v a r ů.

Ze zástupu na pravo (l) utvořeného do zástupu na levo (pr) utvořeného na povel: č e l e m v z a d ! (Nikdy čelem v před). Povel na levou nohu, obrat se vykoná na pravé špičce. Dodržovati řádný rozstup na krok.

Ze zástupu v dvojstap na povel: v d v o j s t u p v p ř e d ! Přední ihned na ten povel zkrátí krok, jeho druhý dvojenec k němu přistoupí a dále se tvoří dvojstap za dvojstupem vždy teprv, až přední dvojenec zkrátí krok. Další povel, jakmile všechny dvojstupy jsou utvořeny, zní: p l n ý k r o k !

Z dvojstupu v zástup na povel: v z á s t u p v z a d ! přední jde pořád plným krokem. (Ze zástupu na pravo utvořeného, kde tedy jsou větší v předu, při tvoření dvojstupu zadní dvojenec přistoupí k levé straně předního, ze zástupu na levo utvořeného zadní dvojenec k pravé straně předního. Z dvojstupu na pravo v zástup levý stoupne na zad, z dvojstupu na levo pravý, totiž v pravo stojící.)

{ Ze zástupu v trojstap na povel: č e l n ě v t r o j s t u p, n a l e v o (pr) v p ř í ě ! Přední v každém trojstupu jde stejným směrem, zkrátí však krok. Jakmile je přeměna vykonána, velí se: p l n ý k r o k !

Podobně do čtyřstupu, pětistupu a t. d.

V trojstupu čelně v zástup na povel: č e l n ě v z á s t u p n a p r a v o (l) v p ř í ě ! V pravo (l) stojící jde přímo ku předu, ostatní vykonají čtvrtobrat a jdou v příčném směru, až dosáhnou výše čáry, ve které se první pohybují, vrací se zpět v bok.

Podobně jiné části.

Ze zástupu čelně v řad na povel: č e l n ě v ř a d, n a l e v o (pr) v p ř í ě ! přední zkrátí krok, za ním postupně všichni, jak dostoupili do stejné s ním výšky, načež se velí: p l n ý k r o k !

Bližší popis, jak se toto cvičení vykonává, jest při čtení na místě ze zástupu čelně v trojstap.

{ Ze zástupu čelně v čtyřstap zatáčením jako z místa na povel: k a ž d ý č t y r s t u p (l) z a t o č i t z á — t o č ! v ř a d s r a z i t v l e v o (pr) č e — l e m ! p o — c h o d ! Směr jako před tím zástup měl.

Podobně jiné části.

Ze čtyřstupu čelně v zástup jako z místa na povel: č e l n ě v p r a v o (l) v z á s t u p s p o j i t, v p r a v o (l) v b o k ! cvičenec na pravém (l) křídle jde stále rovně, ostatní vykonávají ihned obrat současně na tu stranu, jak se velí a pak se jednotlivě obrací zase zpět a sice postupně na místě, které je v čáře zástupu.

Podobně jiné části.

Bočné změny bočných útvarů.

Ze zástupu do řadu na povel: v ř a d s r a z i t, v l e v o (pr) č e l e m ! p o c h o d e m p o — c h o d ! Na první povel se přední zastaví a vykoná půlobrat v levo (pr) a za ním postupně ostatní. Každý dojde tak daleko, aby po vykonání zastavení a půlobratu stál, jak vyžaduje zřízení řadu. (Lokte zlehka se dotýk.)

Ze zástupu v pochodu nikdy se nevelí v levo (pr) čelem.

Z dvojst. do řadu na povel: v ř a d v l e v o č e — l e m ! dvojstupy konají obraty jako dvojice. Mezery se tedy při správném rozstupu náležitě vyplní.

{ Z trojstupu v řad na povel: b o č n ě v ř a d, v l e v o (pr) z a t o č i t z á — t o č ! a p o v y k o n a n é p ř e m ě n ě: p ř í m ý s m ě r ! Podobně ze čtyřstupu, pětistupu a t. d. v řad.

Ze zástupu bočně na levo (pr) v trojstap podobně jako z místa na povel: b o č n ě n a l e v o (pr) v t r o j s t u p, p r v n í t r o j s t u p v l e v o (pr) č e — l e m !

Při větších částech: b o č n ě n a l e v o (pr) v p ě t i s t u p (a t. d.), p r v n í p ě t i s t u p v ř a d s r a z i t, v l e v o (pr) č e — l e m ! p o — c h o d !

Z trojstupu bočně na pravo (l) v zástup na povel: b o č n ě v p r a v o (l) v z á s t u p s p o j i t, p r v n í t r o j s t u p v p r a v o (l) — v b o k ! Vykonává se jako z místa.

Podobně jiné části.

Z m ě n y s m ě r u zatáčením při řadu na povel: v p r a v o (l) z a t o č i t z á — t o č ! p ř í m ý s m ě r ! Zatáčení vykoná se jako na místě a z místa. Zatáčením při bočných útvarech na tytéž povel: v p r a v o (l) z a t o č i t, z á — t o č ! p ř í m ý s m ě r ! Popsáno při cvičení z místa.

Zpřičením se mění směr při čelných bočných útvarech na povel: n a p r a v o (l) v p ř í ě ! Při pochodech příčných drží se zřízení dle cvičence, který je v předu. Všichni jdou stejným směrem, pravé (l) rameno zadního je zrovna za levým (pr) ramenem popředního. Když se z příčného pochodu obrátíme zpět čelem nebo v bok, tedy musí být ten směr, jako před zpřičením a náležitě zřizování. Z m ě n y r y c h l o s t i p o h y b u cvičí se tytéž, jako při jednotlivcích.

4. zpráva cvičitelská

za dobu od 19. prosince 1894 do 14. února 1895, z jednot: Schuyler, Linwood a Bruno.

Schuyler jest okresním městem v okresu Colfax. Leží v údolí řeky Platte, od této asi 2 míle severně. Linwood je v rovině na úpatí pahorků, Bruno v mírné pahorkatině, obojí v okresu Butler.

Cvičení jsem měl odbývat denně vyjma neděle a 2 vánoční svátky. Ve Schuyler mimo členy Sokola cvičil též Steinberger Jan, v Linwood a Bruno pouze členové Sokola.

V ý k a z o n á v š t ě v ě :

Schuyler :

zapsaných 8, úhrnná návštěva v 16 cvičeních 91, průměrně na 1 cvičení 6 cvičenců. Jednotliví členové účastnili se počtu cvičení:

16x Šule Jan,	14x Otrádovský Josef,
16x Svoboda Josef,	13x Steinberger Jan,
15x Otrádovský Otto.	11x Otrádovský Jindřich.

Linwood :

zapsaných 8, úhrnná návštěva v 16 cvičeních 92, průměrně za 1 cvičení 6 cvičenců. Jednotliví členové účastnili se počtu cvičení:

16x Faytinger Frant.,	11x Blatný Frant.,
16x Faytinger Ferd.,	10x Prej Antonín,
16x Štáva Matěj,	9x Dočekal Karel.

Bruno:

zapsaných 7, úhrnná návštěva v 16 cvičeních 74, průměrně na 1 cvičení 5 cvičenců. Jednotliví členové účastnili se počtu cvičení:

16x Blatný Vác.,	10x Marušák Josef,
15x Kudláček Jos.,	9x Zelený Karel.
13x Jelinek Ferd.,	

T. J. Sokol, Schuyler, Neb., má 35 členů. Cvičení odbývá v síni najmuté od br. Kudrny za 5 dollarů měsíčně. Jest to prostorná místnost a dobře se dá vytápěti. V jednotě Schuylerké cvičí se též asi 26 žáků vedením cvičitele Jana Šulce. Z nářadí mají skok prostý vyjma do hloubky, skok o tyči, koně, bradla, hrazdu, kruhy, činky, břemena, tyče, kužele. Cvičení jsem nemohl odbývat docela pravidelně, ve Schuyler se tančí příliš často a potom se vyspává. Dvakrát jsem tam konal cestu bezúčelně. Byla-li pohodlná a bezpečná, nebo nebyla, o tam se nechci vyjadřovati.

T. J. Sokol, Linwood, Neb., má 17 členů. Cvičení odbývá v síni propůjčené. Do 3. února byla to síň u Fr. Bartoše, ten den se přestěhovali do síně br. Hajného. Z nářadí mají skok prostý vyjma do hloubky, skok o tyči, koně, bradla, hrazdu, břemena, tyče. Dřívější síň byla takového rázu, že se tam nametla slušná bedna smetí najednou a většinou bylo třeba cvičiti v přezůvkách a čepici přes uši. Cvičení jsem mohl odbývat v Linwood jenom velmi nepravidelně; velmi často bylo ho třeba odložit, protože Bartoš něco pořádal. Jenom tím, že jsem tam byl skoro vždy přes neděli, mohl jsem býti tak brzy hotov jako v Brně a ve Schuyler, ač v jednu neděli jsem musil začít dvakrát. Cvičil jsem tam v prosinci, 20., 29. a 30. v lednu 3., 9., 12., 13., 16., 23., 26., 27., 31. a v únoru 6., 7. a 8. Jinak dlužno uvést, že cvičící členové jsou pilní a dobří cvičenci, umí česky a třeba neprošli velké školy, mají zdravé smysly a dobrý vtip.

T. J. Sokol Žizka, Bruno, Neb., má 12 členů. Cvičení odbývá v síni br. Vác. Blatného, náčelníka. Nájmů neplatí, osvětlení a vytápění také ne. Z nářadí mají skok prostý vyjma do hloubky, skok o tyči, koně, bradla, hrazdu, břemena, tyče. V Brně vyskytuje si velmi řídký úkaz, že hostinský sokolskou jednotu spíše podporuje, nežli aby z ní těžil. Vzdor tomu však spolková pokladna je jako po vyhoření. Slabou návštěvu zavinilo špatné počasí a vzdálenost členů od Brna. Dva měli tam 6 a půl míle, jeden 3 a půl míle. Počasí pak bylo někdy přímo nebezpečné.

O vánočních svátcích byl jsem v Praze (Prague, Neb.) a vyjednával s některými občany o založení Sokola. 20. ledna provedli tam Sokolové z Brna a Linwood ukázkou cvičení a jednota se v Praze ustanovila. Nyní čítá již přes 20 členů, z nichž 12 cvičí. Hlavní nářadí mají od dřívější doby.

2. a 3. února byl jsem v Dwight, Neb. Je tam sokolská jednota s 22 členy, založená příčiněm Fr. Semeráda. Cvičil jsem s nimi třikrát a dal jim rozvrh a pomůcky, dle nichž mohou po 14 týdnů soustavně cvičiti. Z nářadí mají pouze bradla. Nevím jak brzy uznají za dobré odebrati Sokol Americký neb Prágrův Sborník, k N. J. S. se však přihlásiti chtí, aby mohli účastniti se župních závodů. — Na zdar!

J a n M e n d í k,
spol. cvič.

Sokol Americký.

— Síň Sokola Tábor v kaledonii, Wis., je majestátní budova. Má 66 stop délky, 32 stopy šířky, výška síně nad 20 stop. Východní část zaujímá jeviště, které jest 20 stop hluboké. Dole je prostorná jídelna, nálevna, šatna a toaletní místnosti. Síň stojí na pozemku darovaném p. J. Štěpánem a byla zbudována společnou prací členů, kterých sbor čítá 44. Doufejme, že mu jich v nejbližším čase značně přibude. Předsedou je br. Fr. Kubík, tajemníkem Jos. Štěpán, náčelníkem Fr. Rynák ml., cvičiteli Vincenc Novák a V. Robotka. Členové jsou vesměs rolníci — první to rolnický sbor sokolský. Trvá od roku 1890. Floreat! Nechť žkvětá! (Sl.)

— Pokroku Západu sděluje se z Clarkson, Neb.: „Naše česká osada jest zase novým důležitým podnikem obohacena a to „českou veřejnou knihovnou“ založenou Těl. Jed. Sokol Jiří z Poděbrad. Myšlenka tato, založit tuto důležitou věc, přišla ve skutek dne 14. listopadu 1894, kdy Sokolové Ant. Odvárka, J. B. Mathäusera Wm. C. Mach zřídili program, jak knihovnu založiti. Prvně ustanovili si jednatele a agitátora, který sebral mezi krajany za \$21 příspěvků a asi 60 knih, pak se ustanovili na těchto podmínkách půjčování

knih a sice: 1. Knihu si může vypůjčiti každý člověk, který složí záruku \$5, buď v hotovosti neb úpisu (dobré bankovní záruky) 2. Za vypůjčení knihy zaplatí se 5 centů za 14 dnů; kdo by ale knihu do 14 dnů neodevzdal, zaplatí pak za každý následující týden 5 centů. 3. Kdo vypůjčenou knihu půjčí bez ohlášení u knihovníka některému jinému člověku, podléhá pokutě 50 centů, které se vyplatí ze záruky. Za knihovníka a jednatele ustanoven Sokol Ant. Odvárka. Jakmile toto ustanoveno, objednány za sebrané peníze knihy, samé od dobrých spisovatelů, jako jsou: Svat. Čech, Vác. Beneš-Třebízský, Alois Jirásek; z cizích: od Julia Vernea, Alex. Dumase a j. více. Nyní čítá knihovna 182 dobrých českých knih v ceně (snižené) \$105, ale po většině nevázaných a proto ustanovil se výbor svrchu zmíněný na tom, pořádati ve prospěch této dobré věci zábavu dne 9. února“.

— Sokolský sbor v Montgomery, Minn., pokračuje znamenitě, neb od doby svého nedávného zorganizování čítá již 19 členů cvičících, kteří pilně navštěvují cvičení. Sbor má dobré nářadí a osvědčeného cvičitele v osobě Sok. Vojtěcha Kasandy. Nyní záleží pouze na Sokolcích, aby co nejdříve se vycvičili a byli živým příkladem výhod pěstování tělocviku, který mezi montgomeryskými Čechy zajisté nalezne mnoho vřelých příznivců. Na zdar! D. H.

— Jak značně přízni všeho Čeststva Newyorského těší se tamní T. J. Sokol, okázalo se jasně o její 26. Šibřinkách pořádaných dne 22. m. m. v Grand Central Palace v 43. ul. Zábavě té bylo přítomno na pět tisíc hostů a všichni bavili se výborně. Finanční výsledek těchto Šibřinek přes značná vydání byl skvělý; vytěžilo se na 1500 doll. Gratulujeme T. J. S. v New Yorku ku přízni, kterou ji uvědomělé a vlastenecké Čeststvo New Yorkské zahrnuje.

— Plzeňský Sokol v Chicagu, jenž v brzkou počne s dostavbou své tělocvičny uspořádal dne 10. t. m. naposledy veřejné cvičení v dosavadních svých místnostech.

— Cvičitelův běh, který pořádá svazek sokolských sborů polských v Chicagu, těší se hojnější návštěvě, než náš chicagský běh cvičitelův. Sokolů polských účastní se běhu zmíněného kolem 30. V našem běhu kolísá průměrná návštěva mezi 12. a 14. Bratřim Polákům přednáší Sok. Fr. Pecival.

— Tam kde není peněz aby mohl se vydržovati cvičitel, kde není peněz na vytápění tělocvičny, jest vyhozením peněz, věnovati větší obnos na jakýkoli účel jiný. Nejprve máme obracet peníze na to, co povinni jsme co Sokolové pěstovati; pak teprve na věci jiné.

— Potěšili jsme se velmi, že nebrojili jsme před dvěma roky nadarmo proti rozdávání cen dětským maskám. Pokud víme nikde nevyskytla se na plakátech sokolských plesů maskárních oznámka, že rozdávány budou dětem ceny. Stěžovali jsme si často do rodičů, kteří tahají své děti po zábavách večerních a nočních. Také v tom zdá se nám že trochu nápravy docílono. Přece však ještě mnohý nerozumný tatík Sokol vleče s sebou děti své do zábavy a zvlášť do maskárního bálu, aby děti něco viděly, aby něco užily. Děti patř večer do postele, a nikam jinam. Aby něco viděly a aby něco užily, k tomu mají času dost až dospějí. Všecku potom by právě takový tatík, který se o to tolik stará aby děti něco viděly a něco užily, raději viděl by toho, co děti jeho chtějí viděti a užiti, bylo hojně méně. Pak ale bývá pozdě držeti děti zpátky; pak nelze je tak snadno udržeti, jako snadno jest když jsou malé, uložit je k zdravému spánku do postele místo voditi je po zábavách.

— New Yorkské Listy podávajíce zprávu o skvělých 26. Šibřinkách tamní T. J. Sokol mimo jiné píše: „Korunou, a věru že skvělou korunou večera byla rej, jež zahájena byla po 10. hodině a jež sledována byla se zájmem neobyčejným. Kolem sloupů sálu a na obou galeriích bylo jako když nabíje. Tisíce očí napjatě zírало na překrásné, ladné obrazce, jež 180 Sokolů a Sokolek pod řízením podnáčelníka p. Ant. Jahody vzorně provádělo. Rej byla velmi složitá a velice efektní; pohled na stále měnící se obrazce, jež při elektrickém osvětlení překrásně se vyjímaly, byl vskutku úchvatný a diváci každou chvíli hlučně tleskali a po ukončení reje obecenstvo tleskalo a jásalo jako u vytržení. Ze všech stran projevovala nadšeně pochvalu, pochvalu, jež platila všem, kteří v reji byli, jejich cvičiteli p. Ant. Jahodovi a v první řadě bývalému, zasloužilému náčelníkovi Newyorského Sokola, p. Augustu Tesařovi, neboť překrásná rej ta byla jeho prací, jeho myšlenkou. Litovali jsme upřímně, a s námi zajisté mnozí jiní, že nemohl býti přítomen krásnému provedení své myšlenky.“

Paže tuž — pravdě služ!

Že není zlato všechno, co se třpytí jest přísloví, jež všim právem hodí se na mnohé naše sbory, které více potrpí si na povrchní lesk, zatím co více pozornosti věnovati by měly svému povolání t. j. tělocviku a výchově mládeže. Obojímu mělo by se nejen u některých, nýbrž u všech sborů bez výjimky věnovati více pozornosti. — O výchově mládeže není pak dosud mezi námi dosti jasno.

Mnozí bratři domýšlí se dosud, že povinností naší jest vychovávat nové Žižky, Prokopy, Jiříky atd., kteříž rázem vše by zpřevrátili co národu našemu není po chuti. Uznávám, že v mnohém by to neškodilo. Musíme však též doznat, že řešení společenských otázek pomocí ocele, prachu a olova přiči se vši lidskosti a proto ani mezi Sokolstvem zastanců nalézati by nemělo. Naše snaha v oboru tomto nese se spíše za tím účelem, by vychovávali jsme muže švarné, nejen pružných a svalných těl, nýbrž i myslí povznesené, kteří předstihovali by vše co zastaralým copem zoveme. Chceme, by každý Sokol byl mužem celým, kterýž by co na jazyku, též i v srdci měl.

Co krásných článků napsáno, nejen Tyršem ale i mnoha a mnoha jinými Sokoly; co pokynů dáno nám, jak počínati si máme, chceme-li opravdu jen trochu po sokolsku vypadati; co vzorů a příkladů máme, by každý z nás představu učiniti si mohl, jak Sokol počínati sobě má, nechce-li v řadách našich jen pouhou figurou býti, kteráž v řady naše zastrčena jen proto, by mezera se vyplnila.

Smutno věru, že přiznati se musíme, že všechno to psaní a řečnění ve prospěch nás samých u tak mnohých, ba správně řečeno, u většiny minuly se s účinkem. Nejsme ještě daleko takými, jak býti máme. — Povzněsti se musíme nad stanovisko, kde každý jen svého prospěchu dbá, třeba jinému tím i škodil; co vzorové lidskosti musíme před veřejností státi, chceme-li by pochybnosti a ryzosti myšlenky sokolské z kruhů nám nepřiznivých vymizely.

Není Sokolem ještě ten, kdo průměrně pravidelně cvičí, také ne ten kdo za nejlepšího evince u sboru pokládán jest; není jím pak dokonce ten, kdo snad jen k vůli tomu pilně cvičí, by vyspělostí svou při veřejném cvičení pochlubit se mohl, nebo při závodech dokázal, jak mnoho těch, kteří v provádění výkonů jemu rovnati se nemohou. — Tyrš žádal na nás více. On chtěl vychováti národu muže celé, statné a zdravé, myslé jaré i chrabré, muže ocelových svalů sic — srdce však upřímného, — krátce, chtěl míti národ statný, kde pohlíželi by všichni na sebe okem nezávistivým, národ kterýž skládal by se z bratrů a sester, hotových vždy za svého bližního přinést oběť jakoukoli.

Za účelem tím zakládány sbory sokolské, v nichž zaveden pravidelný tělocvik, majíce sloužiti za prostředek k dosažení předem uvedeného.

Nuže, podívejme se blíže, jak rychle ujmula se myšlenka ta, jak daleko pokročili jsme. Co sbory sokolské máme činiti počátek k uskutečnění ideí té, máme tudíž i trochu podobni býti tomu co Tyrš nás učil a co my sami po něm hlásáme.

Začnu hned s tím našim bratrstvím. — Kdo nacházel se z vás Sokolové již ve sboru sokolském, v němž byl by se opravdu za bratra bratrů považoval? Myslím, ba jsem o tom přesvědčen, že velmi malé procento těch. Ti pak, kdož tak šťastnými byli, ti marně dnes se namáhají, by u nich minulé opět vzkřísili.

Lžeme sami sobě, říkáme si „bratře“ — aniž bychom nějaké bratrské náklonnosti k sobě chovali. Na slavnostech i jiné namlouváme si, že jsme jedna velká rodina, že co jeden muž k sobě lneme — a to jest opět lež — a naši bychom toho sebeklamu celé haldy, jen kdyby jsme se nestyděli své slabosti sami odkrývat.

Jakého bratrství mezi námi stává, toho nejlepším dokladem jest ten velký počet „truc-Sokolů“, kteří také na všechno bratrství nároky činí, k němuž všim právem příslušno jim se hlásiti, o němž však nikde ani stínu ani potuchy není. Nedovedl a nedovedu si představití Sokola, kterýž pro nespokojenost u sboru jednoho zakládati může sbor nový. Možné jest, že jsou tvorové taci na světě (a že to jsou) nikdy však ne Sokolové.

Máme příklady, že sbor založen jen k vůli hospodě, k vůli titulu náčelníka neb starosty. Sbor takový byl přijat po čase v náš svazek, čímž postavil se nám úplně na roveň, čímž nabyv všech práv na naše bratrství, ačkoli dobře víme, že ještě před krátkým časem snahou a péčí nových těch bratrů bylo, svůj dřívější sbor přivést na mizinu. — Věru, neutěšená to ukázka bratrství. Každou chvíli

se dočteme: „Oznamujeme tímto, že na všeobecnou žádost zakládá se nový sokolský sbor v místnosti X. Jsme přesvědčeni, že zaražením tohoto spolku, již dávno pocitěná mezera v národním životě našem úplně vyplněna bude atd.“

Kdo nezná poměrů, domníval by se, že zakladatelům sboru toho pro naše národní podniky srdce hoří jak fakule — však s časem se potázeš přihlídněš-li blíže. Ta všeobecná žádost vyšla z dvou neb tří nespokojených hlav členů již stávajícího sboru. Misto co vyplniti se má nějaká mezera v národním životě našem, — posloužiti se má tomu, by spíše zahrabala a pochovála se jednota již nejen mnohdy stará, ale i o náš národní ruch zasloužilá. Pěkný obrázek zde uvedeného máme právě dnes v Chicagu.

Nechci tyto „taky Sokoly“ odsuzovati, — odsoudili se již sami, připomínám však, že podpory žádného Čecha nejsou hodni.

Jsou též případy, že v bezprostřední blízkosti sboru jednoho založen sbor druhý v kterémž případě nemožno zakladatelům tak zazlívati, an činěno tak s popudů zcela jiného. Toto týká se pak spolků katolických. Jich potřeba ovšem nedá se nikterak odůvodniti, poněvadž rozumný člověk uzná, že závažné, v podstatě rozumné příčiny nestává, proč diti tak by se mělo. Z nás každý předobře ví, že u sborů našich netrpí se, by tupeno bylo vyznání, ať náboženské nebo přesvědčení politické — třeba nad pochybnost zjištěno bylo, že sledujeme zásady svobodomyšlné. — Co lidé svobodomyšlní musíme popřáti každému úplnou svobodu v smýšlení. Pro nás ať věří si kdo chce jak chce, nám budiž to lhostejno, pokud nám samotným neb pokroku osvěty to neškodí.

Proč katoličtí občané straní se nás, proč nechťi společně s námi na povznesení lidské společnosti pracovati?

Vždyť víra jejich přikazuje jim aby milovali svého bližního; Kristus odpouštěl svým tyranům a dnes kněží hlásají že ho následovati máme. Naši katolíci odpouští lidem všechno biřáctví a kejkle jen potud — pokud v kutnu zaobaleni jsou. S námi „obyčejnými“ lidmi, třeba mravně celou římskou gardu jsme předstihli — s námi nechťi míti nic společného. Víme dobře že jest to práce úskostlivých velebníků, starajících se zbytečně o spasení duší lidských, majících strach by ovečky jejich v obcování s námi „vyvrhelem člověčenstva“ (?), jak my neboží svobodníci čeládkou římskou zváni jsme — nepokazili dobré mravy své.

Nechme však velebníčky a celý ten pronárod, neb jak je kdo ještě zove, na pokoji a hleďme docíliti shody sami mezi sebou. Oni dobře ví, že kdyby lidstvo se spojilo v jedno smýšlení, tu že nezbylo by jim nic jiného nežli místo štolý motyku do ruky vzíti. — Nyní, kdy docíleno toho, že pořádanými mnohými sbory poučné přednášky naskytá se mnohému řečníku obšírná látka do záležitosti této spadající, kteráž jsouc dobře pochopena a přednesena ještě mnohému oči by otevířela. Jděme před veřejnost a vysvětlíme ji že ne katolíci ale jich „pastejři“ jsou nám trnem v oku. Poukažme na tu spoustu mizerných činů, jež Řím na národu našem spáchal v čase minulém.

Poukažme však i na to jak chovají se naproti nám, jak velkou láskou srdce jich překypuje oproti bližním svým v době přítomné. (Jedna z pěkných ukázek jest očernění strany svobodomyšlné u komité Národopisné výstavy v Praze.) Snad doznají pak bratři katolíci, že stranění jich se strany svobodomyšlné jest bezpodstatné a nerozumné. Doufáme, že i zde se po čase lepší sjednocenosti docílí, že nebudeme na vzájem překážeti sami sobě na cestě pokroku.

Stanovy naše ukládají nám by pečovali jsme o to, by slučovali jsme sbory v celek všude tam, kde vzdálenost to dovoluje. Tu hlavně v Chicagu dalo by se při dobré vůli, při lepším pochopení myšlenky sokolské mnoho vykonati. Tvrdíme, že tužby naše nesou se k tomu cíli, by sloučen byl národ náš pod jedním praporem. Radil bych, by sloučili jsme dříve sami sebe a pak možná že i veřejnost pravdivosti našich úmyslů uvěří. Tak jak dnes ve sborech žijeme — to vypadá jako kdyby jsme žili pro legraci. Že spojení jsme v Nár. Jed. Sok. nikterak nám neprospěje, když tato se skládá z hloučků mezi sebou o příze obecněstva konkurujících. Netřeba věru podotýkati, že jen ve spojení je síla. — Polepšíme se někdy?

Konečně připadá mi na mysl ruch, jenž v posledním čase nabyv větších rozměrů a jenž stále a stále mezi dělnictvem se vzrývá a kterýž k zakládání dělnických tělocv. spolků směřuje.

Neušlo mně, že jako naschvál zamlčeno mezi námi vše, co záležitosti té se týče. Snad palčivost otázky této zdržela mnohého od

toho, by veřejně náhled svůj o dělnických tělocv. sborech projevil. Nevím jak pochodím sám chtěje sokolské kruhy na hnutí toto upozorniti.

V umění vázati myšlenky své v hladké věty, propletené uhlazenými frázemi se nevyznám.

Pokusím se však předece o předmětu tomto krátce se rozepsati a ujišťuji že gramatické nedostatky nahradí zkušenost má, již jsem nejen mezi Sokoly ale i mezi německými turnery nabyl.

Trpělivý čtenář dovoli mě, bych nejdříve vznika původ myšlenky té uvedl.

Kdo sledoval pozorně vývin novověkého tělocviku nejen u nás Čechů ale i u jiných národů, ten zajisté ví, že děl. těl. spolky původ svůj vzaly v Německu. Tak jako v Čechách dnes Č. O. S., před časem krátkým i německý Turner Bund pojímal v sobě veškeré členstvo podporující snahy tělocvičné.

Směr organizace této byl čistě národní, turneři nadechnuti jsouc úspěchy ve válce německo-francouzské pečovali o to by každý turner se co možná nejvíce otužil, by k ubíjení lidstva schopnější se stal. Dobře bylo dokud veteráni starých škol převahu početnou ve spolecích těch měli, dokud národ zaslepen, zbožňoval velikány Německa aniž kdo se směl opovážiti jinak než „velkoněmecky“ smýšleti. Vláda, lépe řečeno Bismark, dobře vědom byl si smýšlení lidu a proto pod zastěrou vlastenectví prováděl oproti lidstvu ty nejhanebnější pikle. Však jako i žhavé železo vychladne, tak vychladlo i nadšení lidí těch, kteří nejtíže pocítovali despótické vládnutí železného kancléře. Že dělný lid nejvíce trpěl musel, že na pýchu Německa nejvíce přispívati mu bylo, jest všeobecně známo. Pracující lid přišel k poznání, že den ode dne více klesá, že poměry se stále horší a proto počal volati po nápravě. Hnutí toto neušetřilo pak ani turnery. Řízení sborů nalezalo se po většině v rukou majetných občanů, hlásících se ku frakci liberalní, kteráž všechny vládní činy velebila. Cvičící členstvo skládá se, jako všude jinde ponejvíce z dělného lidu a tento jsa vládou bičován přestal věřiti že na základě národního programu chudším třídám spása kyne. Rozjítření dostoupilo vrcholu když spolky turnerské povolily peníze na postavení pomníku Bismarkovi, kterýž ještě za jeho života postaven mu býti měl. Tu nastala roztržka úplná a hromadně zakládány spolky tělocv. sestávající pouze z dělníků, kteří vytkli si program úplně jiný a sice socialistní. A dnes, po málu letech stojí tam silná již armáda děl. těl. spolků, kteráž na základě lidskosti lepšího osuduse domáhá.

V posledním čase vyskytlo se hnutí toto i v Čechách jak ze „Sokola“ jsme se dověděli. Proč? — Snad i to své příčiny má, jako vůbec vše, co na světě se děje.

Od založení prvního Sokola v Čechách r. 1862 rozšířilo se hnutí sokolské po všech nivách naší vlasti a nebude pomalu místočka kam švarný Sokolik by nebyl zaletěl a stále hnízdo sobě zbudoval.

Sokolstvo v Čechách jest dnes dobře zorganizováno ba možno říci že vzorně. Od jeho založení učiněn postup nevidaný. Naše soustava a názvosloví podrobeny opravám a dnes můžeme říci, že až na malé výjimky jsou úplny. Ne tak vypadá to však s programem, kterýž pražský Sokol při svém založení přijal a po němž ho i ostatní sbory sdělily. Tento zůstal od svého založení až po dnes nezměněn, ba naopak předáci Sokolstva v Čechách před každou změnou programu varují.

Připouštím, ano jsem přesvědčen že program sokolský v době jeho založení byl ten nejlepší. Jiného náhledu jsem však co se času přítomného týká.

Jest věru na čase by učiněna byla již jednou nějaká změna, aby jak čas tak i my ku předu jsme pokročili. Dělníku, kterýž prošel svět nemůžeme dnes namluviti že Sokol má býti národním vojínem, kterýž vlast svou by proti nepřítelům chránil. Jak divně vypadala by ta národní obrana — a proti komu má se vlastně do boje vésti? — Kdo chce viděti, ten však také poznal našeho pravého nepřítele, ten však také poznal že jest to nepřítel všem národům bez rozdílu stejný.

Věřil-li lid před sto neb padesáti lety, že národ národu jest nepřátelský, tož jinak jest tomu dnes. Co měl kdy ten ubohý lid za to, že se navzájem vraždil a mržal aniž by si byl kdy před tím co zlého udělal, ba aniž by se byl znal?

Poražené stihala táž bída a nouze neb snad o něco větší než před bojem — a vítěz? — Paní jeho, byvše i na poli válečném silni, nasadili národu chomout, naložili mu břemen, že poddaným z toho

až úzko bylo. Za příklad uvedu válku německo-francouzskou Francie byla ožebračena, německý lid pak ten lépe se neměl než před válkou, ba spíše byl o ten trochu osobní svobody oloupen. A předece to byla „národní válka“ jak ji dnes každý uznává. Proč však povstala? Inu, potentáti nemohli se dohodnouti, jakého prince dosaditi na španělský trůn a proto musel se ten lid (národ) vraždit — a proto říká se dnes že válka měla ráz čistě „národní“ (?) Namítne snad někdo, že příklad tento se sem nehodí; já však uvádím jej, by snáze se poznalo, kdo vlastně příčinou všech těch béd. Jen neuvědomělý lid byl v mysli proti sobě zaujatý a ten za to nemohl, ten byl tak k tomu o něj starajícími se pány vychován.

Nedávno četl jsem článek v „Sokole“ od br. Dr. Kaplana. On uznává částečně oprávněnost socialismu, varuje však před tím by v řady naše se nepřijímál. Dobrá! Naše heslo: rovnost, volnost a bratrství jsou pak pochybnými, vztahují-li se toliko k lidu mluvícímu jazykem slovanským. Proč? Protože rovnost má býti mezi vším lidem; pakli dána bude všem stejná volnost, pak bratrství se jistě dostaví.

Devatenácté století chýlí se pomalu ku konci. Století toto předžilo pokrokem svým všechna minulé. Kdo přidržel se starých zásad ten zůstal pak rozhodně pozadu. Vředem tohoto století jsou ještě války a mizerné, zpátečnické zákony. Proti těm nebojuje žádný osamělý národ, nýbrž veškeré lidstvo. Křivda páše se na všech národech spojeným kapitálem a proto tlak ten vzbuzuje protitlak kterýž má-li býti vydatný musí podporován býti všemi národy. Osamělý národ a třeba ten nejsilnější nemůže se žádných trvalých úspěchů dodělati.

Každému muži, který nároky činí na vzdělanost tohoto století, měla by již jednou zajíti chuť na prostřelování a dranzírování lidských těl: Časy rytířských turnajů již minuly a my měli bychom zaujati stanovisko určité, z něhož barbarství středověku vyloučeno by bylo. — Jen cestou zákonitou možno docíliti úplné svobody aniž bychom se na lidských právech prohřešili.

Český národ (ve skutečnosti jen část tohoto) touží po svém korunovaném králi. Dobrá! Pohlédneme do našich dějin a počítejme kolik králů neb knížat jsme měli, kteří právem otcí národa slouti si zasluhují. Ani prsty jedné ruky jimi nevyplníš. Jaký blahobyt za panování českých králů lid měl, toho nejlepším dokladem jsou ty časté, národ hubící „bouřky“. A měl-li se za panování některého krále opět někdo dobře, pak byla to jen šlechta a rytíři, zemani, někdy snad též bohaté měšťanstvo; — lid — ten nikdy, — ten jen za lázu považován. A co měl by národ z toho kdyby měl svého krále? Myslím že kratochvíle ta přišla by mu trochu draho, zvláště kdyby se vydařil jak srbský Milánek. Ať každý přestane věřit, že zaručena by nám byla rovnost a svoboda — a kdyby nám i dáno byla, my, co osamělý národ, slabi bychom byli, bychom obě sobě uhájili.

Přestaňme sníti o olympiádách, ty nehodí se svým významem k naší době a pokroku; a kdyby každý z nás byl jak Odyssens neb Epeios, dnes v době repetýrek mnoho by nám to neprosnělo.

V posledním ročníku sokolského sborníku podává Dr. Scheiner své úvahy o poměrech českého Sokolstva v tak zvaném „uzavřeném území“.

Sok. Dr. Scheiner jest příliš osvědčená síla, známý co horlivý a snaživý nikdy neunavený pracovník na poli sokolském. Výroky jeho známe a považujeme vždy za správné. Nesouhlasím-li však ve všem s ním, tož nepřičítej to nikdo nemístnému rejpalství, nýbrž tomu, že prodělal jsem zcela jinou školu zkušenosti, že pohybuji se v zcela jiných poměrech.

Dr. Scheiner stěžuje si, že socialismus, který v kraji uzavřeném silně bují, ujímá tisíce duší řadám sokolským. Nevím proč místo socialismus uvádí „internacionalismus“.

Připadá mě to jako strašák který snad lid od příchyllosti k lidovému hnutí odvrátiti má. Před lety vládní úřadnictvo rozšiřovalo (na pokyn vlády) mezi venkovským lidem zprávy, že socialisté chtějí pobrat sedlákům jich pole, baráčníkům jich baráky a řemeslníkům jich dílničky. Dle mého náhledu byl to prostředek, pomocí něhož měla se antipatie proti socialismu mezi neuvědomělým lidem rozšířiti. Přítomnost nás ovšem poučuje, že plán ten se úplně shatil a že hnutí sebezachování žádnými prostředky zastaviti se nedá. Právě tak nemístno jest strašiti internacionalismem. Ten o naši mateřskou řeč nás nepřipraví, naopak, ten postaví ji na roveň všem jiným řečem a ten kdyby v Rakousku byl v platnosti, pak nemusela by se městská zastupitelstva s vládou o národní tabulky rváti.

Vrátím se o několik řádek zpět k stížnostem br. Scheinera.

„Uzavřené území“, t. j. ta část Čech, kde Němci mají převahu, jest nejpřímýslnější částí země české.

V továrnách tamních zaměstnána jest síla Čechů, kteří odkázáni jsou výhradně na výdělek rukou svých.

Majitelé továren, opět výhradně židé a Němci, týrající dělníky své, prohlašují, by mrzké činy své zakřídováli, že skrocní zpupnost českých vetřelců. Z toho velkou radost má nabubřelé měšťáctvo a vychvaluje počinání továrníků za vlastenecké, o Německo zasloužilé činy. Zmýlil by se však, kdo by myslil, že stejného úsudku jest bez rozdílu dělník „Němec“. Jak český tak německý dělník trpí stejně a kdo není právě „zabedněný“, ten již dávno prohlédl ošemetnou hru fabrikantů. Tamní dělnictvo přišlo k poznání, že nechce-li zajít vyhladověním, musí zanechat národních třenic, že musí bez rozdílu národnosti spojit se v jeden celek, kterýž nenasytnému kapitálu s úspěchem čeliti by mohl. Ano, lid tamní tak učinil, — učinil tak po smutných zkušenostech jichž z národních třenic nabyl. Lid tamní přišel k poznání, že s prázdným žaludkem špatně sní se o korunovaci českého krále a proto vrhnul se na cestu praktičtější, uchopil se myšlenky, kteráž lepší budoucnost mu skýtá.

Dobrý, — vlastně smutný příklad udál se v posledním čase opět v Praze. Národopisná výstava, s níž již tolik hluku naděláno, má znázorniti všudy a ve všem život všech Čechoslovánů.

Co pozornosti věnováno tomu, jak který slovanský tanec se provede, jak nejlepší zábavy a podobné uspořádati. Připouštím, že všechno to patří též k názornému národního života, uznávám a tvrdím však, že na prvním místě stojí znázornění hmotného postavení národa t. j. nejen boháčů ale všech vrstev. A jak pochodilo dělnické oddělení t. j. výbor tohoto, jenž znázorniti chtěl postavení dělníka oproti zaměstnavateli?

Výkonný výbor výstavní jednoduše návrh ten zamítl. Snad se obával, že mnozí ti velcí vlastenci, kteří stojí v čele tohoto národního podniku postavení by byli ne v příliš jasné světle.

Vždyť oni platí svým zaměstnancům také po 15 — 25 krejcařích denně. K tomu uspořádají lidu tomu časté schůze, kdež je řečmi, propletenými národními frázemi krmí v domněni, že to dělnímu lidu úplně postačí.

Rozhodnutí výkonného výboru Nár. výstavy podalo nám opět nezvratný důkaz, jak našim vlastencům málo záleží na hmotném postavení nejširších vrstev lidu. A proto nediv se nikdo, že zápal pro národní tužby naše u dělního lidu pomalu vychlazuje, že stále více těch, kdož na základě sociálních řádů lepší budoucnosti se domáhají.

Počínání vlasteneckých kruhů v Praze, nemile — ba bolestně dotklo se nás všech — kteří jsme opravdu nezištně na národní hnutí v Čechách pohlíželi a doufali, že cestou lepší osud lidu zajištěn bude. Páni profesori a doktoři však, jak o tom nezvratný důkaz podali, málo o bídu lidstva dbají, ježto sami ji nepoznali, ba oni se za ní stydí a myslí, že lépe, když před zraky ciziny uschována zůstane. Oni zapominají však že i trpělivost lidu má své meze a že počínání jich opět tisíce duší národním zásadám odejme.

Nevím jak dlouho bych mohl ještě o předmětu tomto psáti. Ze šetrnosti k národním snahám našim t. j. jen k těm ideálním, nechci vypočítávati všechna ta sklamaní jichž se nám se strany vlastenců (z povolání) dostalo.

Uzavírám raději řádky své bych nemusel ještě o tak mnohé zaváditi. Předce však připadá mě myšlenka: Jaké stanovisko v lid-ském boji o sebezachování zaujmouti by mělo Sokolstvo Česko-am.

Nám netřeba se báti stíhání vlády, pročež výmluva tato, k níž se Sokolstvo v Čechách z pravidla obrací — u nás žádné platnosti nemá a my majíce volné pole působnosti před sebou, měli bychom, jak povinnost nám káže, rozepnouti již jednou perutě sokolí a vznést se výše a výše. — — —

Velikán Lincoln osvobodil otroky černé — my pomáhejme osvobodovati otroky bílé — a to když dokážeme, pak vykonalo pokolení devatenáctého století nejzásluhnější čin. Spravedlnost a svoboda jsou dvě popelky, na nichž páčáno jest bezpráví. Pomozme jim k právu, sprostme je okovů, jimiž v podobě zákonů sepnuty jsou u všech národů pak beze všech národních válek, beze všeho koupání se v krvi, naše národní požadavky přijdou k právu. Nemoudré jest proti proudu plovat a proto nehleďme v pravo ani v levo, nýbrž spějme rázně v před! Na zdar! A. Haller

Písemnictví.

Klatovský Sokol v Chicagu u příležitosti svého pětiletého trvání, jež oslavil dne 31. prosince r. m. vydal památník. V něm podány jsou dějiny sboru, jež napsal Jindřich Lurie. Dále uvedena jsou jména přítomných členů sboru, dějiny dramatického odboru Klatovského Sokola a z pera Fr. Orta podána pěkná čerta „Můj první výlet“. Mimo to uvedena jsou jména činovníků z roku 1894. Památník onen obsahuje pěkný obrázek tělocvičny Sokola Klatovského a na obalu jest velmi pěkné vyobrazení budovy patronátu školy „Ladimír Klácel“, v níž tělocvična Klatovského Sokola se nalézá. Velikost zmíněného památníku jest 9 při 6 i má mimo obal 16 stránek. Vypraven byl „Národní tiskárnou“ velmi slušně. Podobných příležitostných publikací měli bychom míti více. Ona zmíněná jest Sokolu Klatovskému ku cti.

„Svojan a“, vydaného Českou Svobodnou Obcí v Chicagu a redigovaného Fr. B. Zdrubkem, vyšlo číslo 2. Svojan jest snáškou ovoce svobodného smýšlení všech národů, i jest vydáván za tím účelem aby šířil zásady svobodomyšlné. Obsah čísla druhého jest bohatý a velice poutavý. Svojan vychází čtvrtletně. Jednotlivá čísla prodávají se po 25 ct. Předplatné na rok jest 80 ct. Adresa jednatele jest: Al. Vaňoušek, 150 W. 12th St., Chicago, Ill.

Pěstujeme hry!

Pokud je znám tělocvik, tvořily hry vždy jeho důležitou část. Ba možno říci, že tělocvik je výronem her, které vlastně v dávnověku nejprvnější byly snahou spolčovací. Již staří Egypťané, národ to v mnohém ohledu velice vzdělaný, u větší míře pěstovali hry — mezi nimiž zvláštní oblibě palestra¹⁾ se těšila, napotom i u Řeků hojně užívaná. Však jaký vliv jak na tělesné tak na duševní vlastnosti tělocvičné hry mají, to poznali nejlépe Řekové pěstující je v míře největší a nejvšestrannější. (Olympické hry.)²⁾ Za vzor v ohledu tom všem cvičitelům her kladu Heraklia, který v chrámu Diany v Ephesu chlapecké hry pořádal a jich se účastňoval, ba i největšího myslitele Sokrata, který osobně s mládeží hrával, římského Octavia, ano i samého Julia Caesara, kteří hlavně hry s míčem pěstovali, konečně povždy přísného Gustava Adolfa, krále švédského, jenž se svými důstojníky na slepon bábu hrával.

Jest tedy na jevu, že veškerí národové vlastní hry měli a slovnití mužové slovy a skutky pro hry horlili uznávající jich význam a cenu.

Důležitost her shrnuta je hlavně ve dvojí jich působnosti: Hry znamenitě podporují tělesný vývin dítěte. Toto, jsou na hřišti, úplně svobodno, dá průchod všelikým choutkám veselého dítěte, na př. samovolnému se ohýbání, skákání, běhání a pod. čímž zajisté postupně utužuje své mladistvé svalstvo — zvláště dějí-li se volně tyto pohyby na rozsáhlém prostranství ve volné přírodě.

Mnohem větší a pozoruhodnější vliv však mají hry na morální stránky dítěte. Pozorujme chlapce jak je ve svěží hře mládeže vynalézavým, jak opatrným a rozvážlivým a třeba-li i rozhodným, odhodlaným a smělým; jak jeví se u něho každá zvláštnost duševní povahy: jak učí se rozkazovati a podobně i poslouchati, žal i příkoří snášeti, a předce na svém právu státi a je hájiti.

Hřiště je — dle Klumppa — městištěm dítěte, kde není třeba ohledu na žádné přednosti, krom těch, které se těla, duševních vloh myslí a mravnosti týkají. Za tou příčinou jest také volný pohyb a vývoj na hřišti výtečnou přípravou k samostatnému a mohutnému vývoji povahy, a hřiště školou výchovy, která v mužném věku dobré přináší ovoce.

V posledních slovech dosti zřetelně vysloven náš účel.

Jest pravda: mládež americká ještě nejvíce mezi jinými má smyslu pro hry, a ještě nejvíce je ku hrám vedena. Však účel a výsledek her těchto často velmi pochybným se jeví, nejsou-li hry řízeny obratným a nestranným cvičitelem.

V mnohých jednotlivých amerických je zvykem, že děti jakmile přišli do tělocvičny ihned cvičí na veškerém nářadí, v jistém ohledu

¹⁾ P. r. Slovo „Palaiestra“ znamenalo Řekům asi tolik co nám „cvičiště“. Nevíme co myslí br. H. V. hrou „palestrou“ u starých Egypťanů.

²⁾ P. r. Olympické hry nebyly hrami v našem toho slova smyslu. To byly závody.

se tímto způsobem, arci cvičitelé dodělají výsledků, ale mé mínění v tom vždy záleží, že učitelové více méně přiměřené všestrannosti hleděti si mají.

Osobní můj náhled nesrovnává se částečně s cvičením dětí na všem nářadí — aspoň jak se to nyní děje. — Odsuzuji to se stránky správnosti a praktičnosti. Správným neuznávám to proto, poněvadž z minulých dob měla cvičení podobná za účel vychovati z dětí dobré cvičence — dobré závodníky — což nyní účelem našim není; praktickým proto ne, poněvadž cvičení na některém nářadí s těžšími výkony spojeno bývá a tím v mnohém ohledu nad síly cvičence jest, a často jen při dost malé nepozornosti cvičitelů v zápětí neštěstí přivoditi může. — Stůjž zde příklad: (na bradlech): z podporu: při zákmihi stoj o rameni — překot do sedu roznožím — při zákmihi stoj o rukou (na konci br.) přemet. Příklad to dosti jasně mluví. — Cvičení podobná se vůbec pro žáky nehodí a měla by býti nahrazena hrami různého druhu. Zde mohu poukázati na Čechy. Tam děti nikdy (pokud jim není 13 let) necvičí na metaem stole, koni a p., za to hry jsou jim předem určeny, a vždy živého ohlasu u nich nalézají. — Vůbec oprávněnost her mládeže uznávali a uznávají jak předem již řečeno mužové slovutní, nad jiné k rozhodování o jich prospěšnosti povolání, a proto bych byl toho náhledu, aby se i u nás pěstovaly hry s větším důrazem a s větší houževnatostí.

Čest budiž cvičiteli, který rozumně tělo a ducha mládeže vzdělává, hře větší čas věnuje, aby mládeži radost způsobil, její pobyt v tělocvičně více zpříjemnil a milým učinil, mysl šlehtil a pravé ctižádosti dráhu vyměřil, a ji vůbec na těle a na duchu zdokonaľoval.

H. V.

Ze župy Chicagské.

Zápis o schůzi cvičitelského sboru dne 10. února 1895.

Přijata oprava protokolů z minulé schůze o návrhu bratra Fr. Pecivala, by mimo cvičení na nářadí při závodech, bylo též povinno cvičiti prostocvik a cvičení s tyčemi; usnesení toto má býti dopisem oznámeno v. v. N. J. S. Přijato, by příští schůze obdávána byla dne 24. února. — Návrh přijat by se dopsalo ústřednímu výboru župy Chicagské usnesení sboru našeho by byl vypsán poplatek pěti centů ročně na člena každého župy zdejší, ku krytí vydání pracemi župními spojeného. Usneseno by členové sboru župního hleděli vzbudit zájem v cvičiřnách pro cvičitelský kurs, kdež nyní započnou přednášky o pořadovém cvičení. — Br. Frant. Pecival oznamuje, že se zakládá nový sbor sokolský na severozápadní straně města. Usneseno, by zaslán byl dopis zmíněnému sboru aby se připojil ku sboru Těl. Jed. Sokol Čechii. Náč. župní uvolil se dopis ten zaslat.

Zápis o schůzi cvičitelského sboru dne 24. února 1895.

Schůzi zahájil župní náčelník, Dr. Štulík. Bratři Štulík a Haller oznamují, že podají v orgánu našem své náhledy o stanovisku Sokolstva Am. Přijato. — Ohledně určení stupnic výkonů br. Jos. Klein za Těl. Jed. Sokol Tyrš podal rozříděné výkony, totiž vis a podpor. Usneseno, všechny visy a podpory pátého stupně vypustit pro nevhlednost a nebezpečí spojené s jich prováděním. Br. Frant. Pecival od T. J. S. Čechie omluven z nepřítomnosti, cvičí Polský Sokol i nemožno mu se dostavit; oznamuje že má výmky a vzepření připravené. — Zástupci přítomní schůze: A. Haller, Karel Hybler, Petr Straka, K. Štulík, Fr. Hešik, Vác. Vinický, Jos. Klein a Josef Novotný. — Na to byla schůze skončena. — Na zdar!

Jan Krizan, taj.

Ze župy Východní.

Zpráva župního cvičitele z Westfield, Mass.

Cvičení započalo dne 29. ledna a skončilo 8. února. Cvičilo se 4krát týdně a v neděli celý den, od 9. do 12. hodiny dopoledne a od 2. do 4. odpoledne, cvičitelem Kupecem. Jednu celodenní přednášku navštívil náč. Moták. Pak od 7. hodiny večer se všemi členy.

První den probírána cvičení prostná. Druhý den opakována cvičení prostná a probírány 1., 2., 3. a 4. hlavní druh cvičební. Třetí den opakována 1., 2., 3. a 4. hlavní druh cvičební a probírány další 5., 6., 7. a 8. druh cvičební. Čtvrtý den opakována 5., 6., 7. a 8.

druh cvičební a probírány další 9. a 10. druh cvičební a pořadová. V neděli probírána pořadová a rej se všemi členy od 9. do 12. ráno od 2. do 6. odp. i probírány poslední 2 hl. druhy cvičební.

Druhý týden opakováno vše v též pořádku.

Přednášky se účastnili následující členové a čekatelé:

Em. Moták 8, Boh. Kupec 9, Aug. Hokr 8, Fr. Kycha 5, Oldř. Bažata 4, Theo. Kycha 8, Em. Netolický 6, Rud. Jakeš 8, Ferd. Janovský 5. Čekatelé.

Úhrnná návštěva 61. Průměrná návštěva 7.

Bratrům cvičitelům kladu na srdce tolik aby v dobu cvičení neužívali jiné řeči než české, a i od jiných aby si to přísně vyžádali. Dále nedovolujte vstup členům i nečlenům na cvičiště v dobu cvičební neb se tím vyrušuje cvičení. Pakli ten neb onen bratr přijde v dobu cvičební na cvičiště a leze na nářadí oblečený, zakažte mu to hned. Vůbec žádný člen bez cvičebního kroje nemá lézt na náčiní, kdykoliv se mu zlíbí.

Dále bratři povšimněte si karání br. Mendika, společného cvičitele, zlozvyku žvýkání tabáku při cvičení. Bratři cvičitelé zakažte si to též.

Velmi mě překvapilo, když jsem se tázal při cvičení kolik bratrů umí číst a psát česky, — nemyslím správně — že přihlásili se pouze 2 z 9 cvičících. Jsem jist že mají tam několik bratrů starších, kteří by mohli učit číst a psát, buď všechny ty kteří neumí neb pouze čekatele a žáky.

T. J. Sokol ve Westfieldu volám srdečně Na zdar k nové činnosti. Držte se hesla „Tužme se vždy, nejen dokud jsme mladí“, neb tělo cvik je ten jediný způsob k zachování si toho co je nám nejdražší, totiž zdraví!“

Na zdar!

Antonín Jahoda, cvičitel.

Účetní zpráva jednatele župy Východní od 1. července do 31. prosince 1894.

Župní poplatek 5c z každého člena za půl roku.

T. J. S. Blesk, Baltimore, září, 93 členů.....	\$ 4.65
Svornost, Morrisania, listopad, 32 členů.....	1.60
Westfield, Mass., prosinec, 25 členů.....	1.25
New York, prosinec, 525 členů.....	26.25

Úhrnem.....\$33.75

Vydání.

V. v. ž. Vých. na cestu při organisování Sok. Brooklynského.....	\$2.00
Za papír a poštovné jednatele.....	.72
Za knihy jednatele a pokladníka.....	.80

Úhrnem.....\$3.52

Příjem.....\$33.75

Vydání.....3.52

Zbývá u pokladníka.....\$30.23

Poplatek župní za půl roku dluhují jednoty: Sokol Fuegner v Long Island City a Sokol v Newarku, N. J.

Na zdar!

Jan Beníšek, starosta.

Mich. Kafka, jed.

Jos. Veselý, pok.

Zápis o schůzi ústř. výb. ze dne 24. led.

Zápis o poslední schůzi čten a přijat. Přítomni byli starosta, br. J. Beníšek, náčelník Ant. Jahoda, místonáčelník Fr. Zborník, jed. Ferd. Martyny; nepřítomen Jos. Veselý, jenž zaslal omluvu. Náčelník A. Jahoda podává zprávu o návštěvě jednoty westfieldské. Zpráva byla přijata a usneseno, by br. Jahoda zaslal ji do S. A. Účet za ztrátu času čtrnáct dní a cestovné podává br. Jahoda na \$25.75. Účet teu poukázán k vyplacení.

Br. Zborník oznamuje, že T. J. Sokol Svornost prodala náčiní nově založené jednotě v Brooklyně a sice hrazdu, bradla, koně, kozu a kruhy, vše v ceně \$30.00, začež vzdává se Jednotě Svornost srdečný dík.

Usneseno, by zvolen byl tříčlenný agitační výbor, který by se staral o zakládání nových jednot. Zvoleni bratři M. Kafka, Frant. Zborník a Ferd. Martyny.

Společné cvičení župy Východní odbýváno bude 17. března u T. J. Sokol Fuegner v L. I. C. — Tím schůze skončena.

Na zdar!

Ferd. Martyny, jed.

Ze župy Západní.

Zápisky schůze župního výboru
ze dne 18. února 1895.

Schůze zahájena v čas u přítomnosti všech členů. — Zápisky o minulé schůzi přijaty.

Těl. Jed. Sokol v St. Louis zasílá svůj poplatek \$16.00
T. J. Sokol v Omaze svůj půlroční poplatek 3.45
T. J. Sokol v Linwood svůj půlletní poplatek 90

Jednatel oznamuje, že papír a obálky jsou zhotoveny. — Bratr župní náčelník si stěžuje na špatné docházení zpráv od náčelníků, vyjma náčelníky v Omaze, So. Omaze, Milligan, Clarkson, Bruno a Linwood. Též vyzval br. náčelníky všech sborů, by vypracovali prostná cvičení a je zaslali župnímu náčelníku. Též jednoty, které dosud své poplatky župě nezaslaly mají být upomenuty by tak učinily.

Jednatel má dopsat do Prahy a Dwight by se připojili k N.J.S. — Br. náčelník odporučuje pořádání výletů, pro venkovské sobě blízké jednoty, ku př. Jednoty v Bruno a Linwood.

Usneseno pořádat přednášku a sice pro jednoty v Plattsmouth, So. Omaze a Omaze. Br. náčelník má požádat cvičitelský sbor T. J. S. Omaha o spolupůsobení. Župní závody se mají pořádat v první polovici měsíce září a o bližších podrobnostech má se bratr Kment přesvědčit a výboru v čase nejbližším zprávu podati.

Následující účty povoleny:

Pok. Západu za 500 obálek a psací papír \$4.00
T. J. S. zapůjčené peníze na knihy a za poštovné 2.40
Příjem \$20.40
Vydání 6.40

Zbývá hotově \$14.00

Tím schůze skončena.

Následující jednoty jsou tímto kvitovány:

Těl. Jed. Sokol v St. Louisu na rok za 160 členů \$16.00
Omaha na půl roku 3.45
Linwood na půl roku 90
Jiří z Poděbrad v Clarkson na rok 1.80
Český Lev v Oxford Jun. 1.30

Na zdar!

A. Steiger, taj.

DOPISY.

V Chicagu, Ill., dne 4. února 1895. — (Z T. J. Sokol Tyrš.) — Venku jest deset pod nulou; prkna na chodníku praští, sněh pod koly vrže a hlas rolníček zaniká do zamrzlých oken; vůbec vše ukazuje že jest čas zimní a nebyť toho mého teploměru, který mi povídá že jest 80 nad nulou u samých kamen, tak bych věru složil báseň se zimní látkou nad kterou by genius české poesie hořce splakal.

Již jednou jsem zamýšlel něco básnického složit; zvláště v těchto bláznivých dnech by člověk mohl dostat nějakou premii na báseň v maškarním plesu což by se mu jistě vyplatilo, však nějak jsem to zas „zamyslel“ a nebylo z toho nic. Jest to velké neštěstí pro člověka, který často zapomíná co by měl činit. Ku příkladu, již hned ze začátku měl jsem projekt v hlavě pro Sokolstvo americké jak by nejlépe bylo zastoupeno na Národopisné v Praze. Však jak jsem uzel nákras v novinách Amerického Paláce tu jsem vše úzkostí zapomněl. Nyní jsem si zase na něj vzpomněl a podávám ho Sokolstvu Americkému nefalšovaný a gratis. Vystavme tam americký cirkus, ne jako měl Haggenbeck na světové, ale pravý americký cirkus z plátna. Komediantů a šašků máme u každého sboru trochu, vyberme ty nejlepší a pošleme je tam.

Co se týká menagerie a musea, o to není starost. Nemáme-li živých dáme tam voskové. Každý sbor by mohl přispět s nějakou obrazovou skupinou; ku příkladu: (T. J. S. Tyrš v Chicagu) „Sloučení se Pat. Č. S. A. Siné“ a „Rozloučení se s Patronátem.“ (Plz. Sokol) „Útek Bělohorského s penězi“ a „Postavení plovárny.“ (Slov. Lupa) „Spojení T. J. a Čes. Am. Sokola“, „Spekulace a zakoupení lotů na 12. Boulevardu.“ (Čechie) „Domácí roztržka a odstoupení ne-Sokolů“ atd. pak celkové obrazy jako: „První výprava sokolská do Čech“, „Sokolské povstání proti němčině na veřejných školách“, „Pochodové cvičení na světové výstavě v Chicagu“ atd. Tento

cirkus že by se vyplatil o tom není se třeba dále rozepisovat, neboť by tu každý četl nápis „Sokolský cirkus z Ameriky“; to by každý dychtl ho uvidět a americká vesnice i s tím salonom by se musela schovat někam, a posléz by byla ráda kdybychom i ji schovaly pod naše plátno. Z toho salonu beztoho tak jako tak nic nebude, jelikož jak výbor otevře nabídky pro jednatele, tak jich obdrží tolik že by mohl jimi obsadit celou Prahu. Že bychom mohli zajistit Sokolstvu Americkému velkou slávu o tom pochybuji, však zde se nám rozchází o ty peníze kde je vezmem. — Nár. Jed. Sok. křičí, Platte sbory, platte, kapsa se nám tenčí!“ a sbory mají již tak kapsy tenké že mnohý sbor již ani ji necítí zdalší jakou v kalhotách má.

Na zdar!

Vác. B. Dibelka.

V Cedar Rapids, Ia., dne 5. února 1895. — Vidím Sokola Am. opět v novém hávu. Jest celý nově okrašen. Kladu list za listem a porovnávám zprávy z různých dopisů našich Sokolů, krerak svědčí o schůzích v měsíci prosinci a sborech vůbec. Od posledního mého dopisu o nás však není ničeho. Náhodou v poslední naší schůzi, 3. t. m. svěřeno mi psáti do našeho milého orgánu. Milí bratři, budu se přičiňovat co síly mé stačí abych úřad tento poctivě a spravedlivě vykonával. Tak ovšem slibuje každý. Nuže cítím co povinnost moje káže a zákon žádá. Pro tentokrát aby širší obecenstvo zvědělo, chei ukázati že v Česko-rapidských Athenae nespíme a že jsme živí. Před dvaceti roky, kdy v Cedar Rapidsích první símě Českého Sokolstva bylo zaseto, byl Sokol odborem čtenářského spolku. To símě vzklíčilo a první stonek se brzy ukázal.

Stal se pak samostatným sborem pod jménem „Tělocvičná Jednota Tyrš“. Roku 1876 zaražen opět nový samostatný sbor Cedar Rapids Sokol. Tedy byly zde dva samostatné sbory, až konečně se přišlo k tomu náhledu asi před 7 roky aby se spojily v jedno: Těl. „Jed. Tyrš Cedar Rapids Sokol.“

Ten čítá nyní přes 140 členů a jmění má na hotovosti \$1122.91, na notách \$625.00, tedy celkem \$1747.91.

Schází se v řádné schůzi každou první neděli. Cvičí v úterý a pátek večer. Mimo to je ještě odpoledne tělocvičná škola pro děti, jež cvičí ve středu a v sobotu. Školu tu navštěvuje 30 dítek obého pohlaví, což znamená pěkný začátek.

Pro rok 1895 jsou zvoleni následující činovníci: Star. Václav Kurdna, místost. Jos. Doctor, taj. Jos. Vavřin, úč. Alois Brydl, pok. Frant. Kouba, jed. Karel Mojžíš, dopisovat. František Bervid, cvič. dospělých Jos. Šimanek, cvič. dítek J. J. Urban, náčelník Frant. Filip, knihovník Vinc. Novák, praporečníci Vác. Pohorský a Frant. Hrdý, výbor majetku Frant. Krejčí, Anton Matyk a Jos. Datel, dom. správce Bohuslav Hašek, řídící divadla Fr. V. Hašek, starý to veteran v tom oboru.

Jako všude někdy se nedostává sjednocenosti, tak u nás v prosincové schůzi nějak to vše vřelo, až jedné strany plán se přece provedl a tím dle vůle své vesměs noví úředníci jak si přáli v úřady se dostali. Však můj úsudek jest -- (doutám, že těchto pár řádek postačí pro vždy a nezalži mi nikdo) že třeba nás malicherné rozdíly od sebe dělily, že bychom přece jen měli zůstat sobě bratry. Necht' jeden každý bratr zvláště úředník důstojně se chová a věnuje se práci jemu svěřené.

Necht' pozná slovo Svůj k svému! a obere si je za heslo.

Víme ze zkušenosti, že to ostatní vše zmizí a my budeme vítězi. Ó kéž možno doufati aby každý Sokol jednal v tom směru. Já pak se těším i bude mi milým, když příště budu moci plnit sloupce tohoto listu tím svědečtím, že sbor náš pokračuje šťastně, s dobrou myšlenkou, v srdci společném. Doufám tak, a nerad bych jinak příště psal; toť jest mojí útěchou. Ať praví Sokolci přistupují pod prapor náš a bohda sbor náš poroste opět.

Sedmé výroční Šibřinky uspořádány byly dne 25. února 1895. Rozdáno při nich 8 premií v ceně \$86! Sín jako jiná leta byla přeplněna a masek — množství veliké. Čistý výtěžek \$170; v loni \$420! V loni bylo ještě pivo. Letos jaké svačkové se těšíme, jest vám na východě jistě známo. Teď smí se pít při našich zábavách jen voda a zas voda. Proto \$170 jest dosti slušná částka při takové zábavě. „Křivých“ kroků letos nebylo pozorovat neb voda tak neúčinkuje. Aby obecenstvu za jejich přízeň nám věnovanou se vyhovělo, — tu letos cvičící členové znamenitě pobavili jej poutí do „Skržené Lhoty“. Kuplet p. Kirchnera byl též vděčně přijat obzvláště některé verše jako „Papstovo smiluj se nad námi“. Komédie paňáčů

provedla četa cvičících, což obecenstvu třáslo osrdím. Pročež ve jmenu veškerého obcenstva, zdárné naší četě provolávám Na zdar a srdečné díky!

Těl. Jed. Sokolek Tyrš odbývá schůze poslední pátek v měsíci o 8. hodině večer a cvičí každou středu. Starostkou je sl. J. O. Egermayerova, taj. Šárka Hrbková.

Jak se dovidáme, zamýšlí prý naše sestry Sokolky obeslati Nár. výstavu v Praze fotografií celého sboru. Pisatel těchto řádků před časem dal návrh pro týž účel, ve sboru, však ač tak starý je náš sbor nelze uskutečnění toho docílit. Že prý nemají všichni stejno-kroj. Těch kteří mají stejno-kroj jest tak as 30 neb 40. Bez těch ostatních to prý nejde a cvičící členové aby sami dali se fotografo-vati to prý obzvlášť ne. Tak se ani s našimi dvěma prapory v Praze nezabýváme. Nu, co škodí budem doma, než životopis náš bude tam zaslán. *)

Zatím bratři a sestry Na zdar!

František Bervid.

Ve Wilber, Neb., dne 8. února 1895. — Ve výroční schůzi dne 2. prosince 1894 byli zvoleni následující úředníci: Předseda F. J. Sadílek, místopřed. P. Šafařík, tajemník A. J. Kossek, účetní Karel Šťastný, pokladník J. K. Mallat, náčelník J. B. Jeništa, správní výbor Jos. Vrátil, Jos. Černý, Fr. Janouch.

A. J. Kossek, taj.

V Morrisani, N. Y., 20. února 1895. — (Ze sboru Sokola Svornost.) — Již tomu tři roky co o činnosti našeho sboru žádných zpráv v listě tomto uveřejněno nebylo. Předem musím podotknouti že v činnosti jsme byli tak netečními jako v dopisování. Pročež jest na mě abych nějakou zprávu o našich Sokolících podal. Do nedávna byla cvičirna naše slabě navštěvována pouze čtyřmi neb pěti členy. Což toho byla příčina? Jedni nařikali na zimu, druzí na majitele oné místnosti. Pročež nyní bratři když na nic nařikat nemůžete, uchopte se díla a nenechte sobě ujiti čas vhodný, ať v příštím dopise mohu udát že počet cvičících jest trojnásobný.

Dne 23. února hodlá sbor náš pořádati Šibřinky, na které se již nyní těšíme a kde se zase jednou sokolsky pobavíme.

Ku konci toho roku jak každoročně odbýval sbor náš celoroční volbu. Zvoleni byli následující: Předseda F. Beníšek, náměstek M. Zoubek, prot. taj. Fr. Chrástil, fin. taj. Em. Reverelly, pokladník Jan Beníšek, jednatel Al. Bláha, náčelník Jan Beníšek, prv. cvičitel Ferd. Beníšek, druhý Al. Bláha. Praporečníci Fr. Brojer a Ignac Fingelman. Účetní výbor Tom. Beníšek, Jos. Křenek a R. Beníšek, důvěrník Fr. Bičák. — Na zdar!

Al. Bláha.

V L. I. City, dne 28. února 1895. — Dne 2. února pořádala jednota naše své 4. šibřinky. Návštěva byla dosti velká a tak výtežek byl slušný. Zábavní výbor připravil vše znamenitě i bavili jsme se všichni až do rána.

V cvičírně naší je teď jaksi smutno, neboť chodí do cvičení jen 3-6 členů. Nevím co toho příčinou, nejspíš je to zima a sněh, kterého nám tu před krátkým časem dosti napadlo. Za to naše žáky sněh ani zima neodstrašily nebo jich navštěvuje stále cvičení od 20 do 25. Cvičí třikrát týdně, v úterý, v pátek a v neděli ráno. Tu bratři byste si měli vzíti příklad z těch malých a navštěvovat cvičení jako oni. Doufám až bude trochu lepší počasí že budete činější než jste doposud byli.

Dne 24. února pořádá náš dramatický odbor divadelní představení „Potrhilý švec“. Návštěva nebyla tak valná jak měla být, neboť ochotníci se činili znamenitě. Nejlepší se však držel Sokol Josef Stropnický, který hrál úlohu potrhilého ševce výborně.

Dne 14. února jsem četl v N. Y. Recorder jak se němečtí tur-

*) P. r. Tím „Národopisná“ ničeho neztratí bude-li v americkém oddělení o jednu neb dvě fotografie méně a sbor sokolský v Cedar Rapids ušetří aspoň peněz. Budou beztoho do Prahy posílány celé spousty fotografií. Škoda, věčná škoda těch peněz co se na fotografie leckde vyházejí. Těšíme se z toho že v T. J. C. R. S. většina členstva zbytečného fotografování a tím i zbytečného vyhazování peněz sborových si nepřála. Máme důležitější věci na starosti než abychom s dobrým vědomím mohli na pošetilé „obrázkování“ a titěrné a dětské se blýskání svými obrázky peněz ze sborových pokladů povolovati. Poslati stručné dějiny sborové na Národopisnou jest lacinější a účelnější.

neři v Brooklyně připravují k veřejnému cvičení na den 25. března za příčinou uvedení soustavného tělocviku do veřejných škol v Brooklyně. K tomu pozvali mayora, městskou radu a školní radu, by se cvičení toho účastnili. Pozvání to s díky přijato.

Bratři, kde pak jsme my? V posledním čísle Sok. Am. jsem četl že v. v. odložil nabídku k přeložení česko-anglického slovníku na neurčitou dobu. Myslím že by bylo lépe kdyby v. v. neotálel a slovník ten dal přeložit a pak po jednotách rozeslal by se Sokolové mohli též na něco připravit, nebo čím dřív tím líp.

Dne 9. února nešťastná nehoda nás připravila o jednoho upřímného a věrného bratra Sok. Vác. Řídkého, jenž jel přes trať L. I. dráhy a pro vozy, které po obou stranách na přední trati stály nemohl vidět na tu neb onu stranu. Jakmile přejel na zadní trať přihnul se rychlovlak a usmrtil nešťastného, nám vždy milého bratra na místě. Nešťastný byl zetěm našeho náčelníka, Al. Wokala. Byl 24 roků star a asi 10 měsíců ženat. Budiž mu památka věčná!

V poslední celoroční schůzi byli zvoleni následující úředníci: starosta Vác. Uher, místostar. Frant. Vozáb, účetní Vác. Vančura, zapisovatel Jos. Sklenka, správce Emil Vlček, náčelník Alois Wokal, podnáčelník Jos. Beneš, cvičitelové Al. Vančura, Fr. Vančura, finanční výbor Jos. Svoboda, Matěj Truneček, Ant. Poskočil a dopisovatel do Sok. Am. Fr. Vančura

V New Yorku, dne 3. března 1895. — Letošní „šibřinky“ sboru našeho vydařily se skvěle, a každý z přítomných doznával, že ještě na žádné slavnosti neb plesu českém neviděl takové množství lidu pohromadě. Až najali jsme místnost v právdě obrovskou, celý čtverec zaujímající, předce v sále tanečním bylo přeplněno a galerie jak by nabil, přes to, že místa na první galerii bylo usneseno vyprodati. Přes pět tisíc osob navštívilo šibřinky naše a většina z nich v maskách vířila v ruchu tanečním holdující prince Karnevalu. Kdo bedlivě pozoroval masky všech národů i pronárodů, ten nechť utvoří si obraz z pohádek „tisíc a jedné noci“. Já však, ačkoliv jsem místo zaplacené měl, nalezl jsem je obsazené a z pouhé ochoty přenechal jsem je krásné pleti, sám běhaje po všech poschodích bych kde co nového viděl. Neviděl jsem téměř ničeho, neb kde co k vidění bylo, tak přeplněno bylo, že neodvážil jsem se vedrati se tam, bych bičikům za terč nebyl. Však předce masky vzácné neušly mé pozornosti.

Tak Washington na svém oři, Vlast, Vytrvalost, zazděná Roz. Ruthardová, Praotec Čech, Přemysl Oráč, Tělocvična Sokola New Yorkského, Páv, Čáp, Sněhulák, Práce a Kapitál, Spravedlnost a sta „Bebinek“ a Šašků, něco mnichů a jeptišek, andělů i starých bab, a jiných co jsem přehlédnouti nemohl. Očsem že ani farář se svou kuchařinkou pozornosti mé neušel; a že kapucíni a klášterní mniši se laskali s malinovými rtíky švarných „bébiček“ nemusim ani dokládat. Zkrátka viděl jsem mnoho a přece neviděl jsem nic. Kdo-pak by vše veřejně vyzvonil v časopise.

Zvláštní nápad byl zařízení „Kocandy“ a „Myši díry“, kde při staročeské hudbě vojanských vojáků se tančilo: U panského dvora, Kalamajka mik—mik—mik, Sil jsem prosa na souvrati a jiných více staročeských melodií k smíchu i pláči. Staří si tam po staročesku znamenitě skočili, však ta naše omladina i tam vtrhla a strašáka rej-diti začala tak že Kocanda všem tancechtivým nestačila.

Korunou však celého plesu byla „rej“ provedená 120 Sokoly a 60 Sokolkami. Rej tato původně vypracovaná byla bývalým náčelníkem br. Tesařem, nacvičena a dokonale provedena byla pod velením mladistvého, však dokonalého Sokola podnáčelníka br. Ant. Jahody, který zcela a do nejmenších podrobností vše přesně vykonával a se svými svěřenci provedl k velkému úžasu všech Čechů, Ameri-kánů, Němců i Francouzů přítomných. Viděl jsem br. Jahodovi blahopřáti od Sokolů na slovo vzatých, již radostí slzeli.

Druhý pak obdiv, skupiny, velením prvního podnáčelníka, br. Pavlíka se velmi líbily a hlučnou pochvalou odměňovány byly.

Jsem u konce se zprávou o šibřinkách a nebýt v šatně nepřijemnosti, které obecenstvo samo zavinilo, mohli bychom být spokojeni měrou nejvyšší.

Z chyb však nabýváme ponaučení lepšího a na příště jistě se tomu vyhneme.

Minulý měsíc opět doprovodili jsme k poslednímu odpočinku člena, starého zasloužilého Sokola Melzra a ač byl mráz krutý přec přes sto Sokolů pohřbu jeho přítomno bylo. Budiž mu věčná paměť zachována!

„Jiřikovo vidění“ davané dram. odborem 3. února bylo dle zpravodaje New Yorkských Listů znamenitě provedeno, a směle tvrditi mohu, že věcně krásný kus ten poprvé tak bohatě vypraven byl. Žel však, že návštěva byla slabá, neb ačkoliv v místnosti malé jsme hráli, ani z polovice obsazena nebyla. Nevím co tuto sezonu jest příčinou, že Sokolové našemu duševnímu vzdělání se vyhýbají tak nápadně, tolik však podotknout si dovoluji, že krásně Sokolové připravují půdu v příští naši tělocvičň pro divadla odboru dramatického! Tam, kde nejvíce se šetří, tam kde nejvíce se pro tělocvičnu pracuje, tam kde celé večery se prodlí studováním úloh, tam má být vždy Sokolů z důstatek, tam má každý Sokol duševně okráti plody vzácných spisovatelů dramatických. Škoda však slova; hospoda, karty, leccaký šindýk baví, však na divadlo groše škoda!

Na zdar!

M. K a f k a .

V St. Louisu, Mo., dne 3. března 1895. — Doba masopustní přešla a členstvu našemu zbude nyní snad více času rozmnožiti řady cvičících. S uspokojením však podotýkám, že cvičenci drží se znamenitě; zajisté jim toho třeba, neb jest jim připravovati se na zářivé závody župní v Omaze. — V únoru cvičeno 8krát; členů cvičilo 30 a čekatelů 5 za řízení vrchního cvičitele A. Tesaře, a příručích, čili četařů V. K. Třisky II. čety a V. Šedivce III. čety, pilných to členů cvič. sboru. Dále s potěšením oznamuji, že denní škola žactva se má náležitě k světu. Navštěvuje ji 36 žáků, a 45 žaček. Též i naše Sokolky pustily se do cvičení a dejž otec Fugner, by to bylo tentokrát doopravdy a trvale; cvičí jich 11 a budou-li následovati jen jich daleko předěcích žaček, budou pak chloubou Sokola i jich cvičitele br. Tesaře. Netřeba podotýkati, že o rozvinutí naší v tělocviku hlavně zásluhu má Sokol A. Tesař a jeho horliví pomahatelé V. K. Třiska a V. Šedivec.

14. únor, den pro nás tak památný a významný, byl utčen shromážděním se všeho členstva Sokola a členky odboru „Vlasta“ kdež bylo náležitě a důstojně oslaveno založení prvního sokolského sboru v Americe. Br. starosta V. Šedivec, přednesl vzletný proslov, jenž věnován vzpomínce dnes ctěné. Na to br. V. Třiska přečetl statistiku naší jednoty od její prvních počátků až po dnešní den a tu poskytnuta příležitost mladším členům zvěděti, co za svízele a útrapy bylo zakladatelům naší dnes tak pevné jednoty zakonšeti. Br. Tesař na to promluvil k shromážděným upřímnou řečí, jež v každém ohledu věnována byla tělocviku a výchově mládeže naší. — Kéž by vzata byla k srdcím všech Sokolů a rodičů. „Vlasta“ pak zvýšila dojem jubilejní schůze přednesem několika čísel dobře navcvičených písní pod řízením sleč. Nových. Br. Tesař pak přednesl vzletnou báseň „Tužme se“ od Elišky Krásnohorské, za níž byl odměněn srdečným potleskem. Též slečna Honzíkova věnovala nám svou ochotu přednesem několika čísel na citeru, mezi nimiž i „Kde domov můj“, začež byla hojným potleskem odměněna. Vzdáváme ji díky srdečné.

Náš „Hlahol“ se skvěl svojí přítomností a nečinností. Tím byl program večera vyčerpán a každý zajisté že v milých upomínkách ubíral se k domovu.

Ku jubileu nam blahopřála a sice telegraficky, jediná Tělocvičná Jednota Cedar Rapids Sokol následovně: K Vašemu třicetiletému jubileu volá sokolské Na zdar! T. J. C. R. Sokol, což s nadšením přijato. Ostatní vzpomínky na nás zajisté že jsou na cestě a dojdou všechny až na tu naši velkou slavnost jubilejní, někdy v květnu, na kteréž výbor pilně pracuje. Bude to svátek nás Sokolů St. Louiských a Čechů vůbec. Cvičitel náš všemožné činí přípravy, neb slavnost spojena bude též s veřejným cvičením. Protož bratři Sokolové neleněte a na cvičení spěchejte. Jest ještě dosti členů pohodlných, kterým se do cvičení nezdá, a kteří dříve již cvičili; takovými krev zmocdrá a srdce na místě lásky ku věci sokolské zvodnatí, nepospíši-li a nerozmnoží-li řad cvičících na 50.

Divadelní představení „Potrhly švec“, davané dne 3. února, sehráno znamenitě; jediné litovati dlužno, že fraška ona nebyla náležitou hojnou návštěvou počtána, čehož si všim právem zasluhovala. Neunavňý říditel divadla, Franta Reiner, získal zas několik nových sil více, s nimiž též kus tento ku spokojenosti provedl.

Dne 24. března přijedou a sehrajou Chicagští ochotníci v siní Sokola „Kulaty Svět“. Proto se nemusí nikdo mrzeti, že to bude u nás, neb u nás, v hořejší na Dolman a Allen jste již „Kulaty Svět“ měli.

Zábava na zábavu. Kostýmní ples „Vlasty“, dne 23. února byl úspěšnou zábavou našich členů a přátel ku konci bláznivé této sezony. U příležitosti této provedena byla br. Tesařem navcvičená rej, již účastnilo se 38 Sokolů. Soudě dle nadšeného potlesku (an jsem sám byl činným) obecnostva, byla provedena dosti pěkně, což též cvičitel s potěšením doznává. Přátelé mají zde výhodu pozorovati obrazce, na něž jsou reje naše tak bohaté, s galerie, jež jest kolokol celé tělocvičny. Pak následovala rej sester našich Sokolek počtem 16. Tu nám bylo možno mladistvé ty Češky pozorovati, i byli jsme za jich ladné provedení pěkné reje chtěli nechtě, strženi ku hlučné aplaudaci. Bylo to u nás něco nového, za což br. Tesařovi dík. Sokolové byli „očepeni“ červenými a modrými čepicemi a šerpami, což zvyšovalo jednak dojem, jednak usnadňovalo provedení. Že pak po rejích se z kostýmního plesu stal nekostýmní, to byla členů samých vina, že jim jich pohodlnost nedovolovala, se znovu v kostýmní obláci, ana rej prováděna v stejnokroji bez blůz.

Sokolici naši pozváni byli, by se účastnili oslavení 8. ročnice založení Schweizer National Turn Verein, jenž sídlí v naší siní. Byli žádáni o vyplnění čísla jich programu i zvolili sobě cvičení na hrazdě. Cvičení účastnili se A. Tesař, C. Sádlo, J. Duchek, E. Perka, M. Ryska, J. Šiman, Chas. Bergstein, T. Ulrich a V. K. Třiska; cvičeno vesměs volně a Švýcaři byli ušetřeni pozorováním našich nejlepších cvičenců. Sokolové dobyli sobě i svému sboru nového uznání a chvály. Švýcaři sami, v počtu 14 cvičili na bradlech pobok; cvičili též velmi pěkně a zvláště na odchody brán u nich hlavní zřetel.

Dr. E. Holub bude dnes večer přednáseti v Nár. Siní Č.S.P.S.; Přednášku tu, mají pod dozorem ct. předsedové zdejších „vlasteneckých“ spolků, vyjímaje T. J. Sokol a Řád Sokol Č. S. P. S.; není mi známo, proč Řád S. není vlasteneckým, ale sbor náš, dle letáku ct. předsedů, není též vlasteneckým, za to ale S. Č. S. P. S., čili Sbor Synů atd., jest ryze vlastenecký, vždyť vesměs členové jeho „pěstí“ než českou (?), tedy vlasteneckou mluvu. Ano, sbor náš nebyl zastoupen na provolání k zdejším Čechům a dopis. resp. pošt. listek našeho starosty do schůze (na omluvu nemožnosti svého zastoupení) ct. předsedů zasláný nebyl přijat, z té jediné příčiny, že poštovní listek není vůbec dopisem. O moudrosti. — Však též ct. taj. onoho výboru pozval sbor náš tím samým dopisem. Však nechme puntičkářství; Sokolové zajisté že přednášku Dra. Holuba navštíví, a rukavici sboru hosenou. — — — *)

Sbor náš povolil \$15 na výstavu Národop. v Čechách místnímu výboru. Též nechá fotografovati v čase co nejbližším budovu, ve které vznikl první „Sokol“ v Americe, kterýž obraz co starožitnost zaslal Chic. výb. pro Nár. výstavu. Zdejší svobodomyšlné spolky utvoří výstavu všech obrazů jež budou do Čech zaslány v Nár. Siní Č. S. P. S. kdež se naskytne každému příležitost vše za malý poplatek v pěkném souladě spatřiti. — Na zdar!

Franta Široký.

V Chicagu, dne 4. března 1895. — (Z T. J. S. Tyrš.) Nastalo ticho. Jako rozružený lev, jenž unaven po noční toulce za nezdařilým lupem, vrhne se do skalní rokle, by posilnil se denním odpočinkem, připravil se na novou toulku, tak též společnost lidská odpočívá po únavném reji maskárním.

Však není divu. Tolik maskárních, selských a kalikových plesů jakými naše veselá Plzeň jest pozebnána, nenajdeme hned tak všude a jelikož taneční síně jsou tak hustě, že když člověk by šel za maskárního večera od Ashland Avenue ku Halstead, nevycházel by ani z

*) P. r. Jsme tomu rádi že T. J. Sokol v St. Louisu není mezi spolky, které k tomu mají dopomoci aby přednáška Dr. E. Holuba setkala se se zdarem, totiž aby z ní přednášející co nejvíce vytěžil. Nejsme žádnými obdivovateli Dr. E. Holuba ani co cestovatele ani co „českého vlastence“. Nevíme proč by měly sbory sokolské pomáhati k tomu aby Dr. E. Holub odnesl z Ameriky co nejvíce peněz z českých kapes. My máme až příliš mnoho a bližších zájmů a povinností, na které jest nám co Sokolům obětí peněžní přinášeti. K čemu ještě vyhazovati peněz na pochybné výzkumy mezi divochy africkými, rakouskému cestovateli. Co nám po divoších v Africe? Co dobří lidé, dbající práv lidských, musíme jim spíše přáti aby je žádni cestovatelé v jejich domovech neznepokojovali. Vždyť známe tu moderní kulturu, hlavně německou, která se do ubohých divochů vzdělanými Evropany karabádem a rychlostřelnou zbraní vtlučká!

vřeskotu plechových tonů, pak ani diviti se nemůžeme, že mladý lid, jako „Orpheus“, omámen jsa sladkým zvukem písně, táhne se do maškarních plesů.

Nastala doba kajicná. Mnohý činí pokání poněvadž mu peněz došlo a jiný již to dělá ze zvyku. Mezi tím co sta mladých lidí připravuje se na sokolské zábavy pod rouškou kajienosti, neúnavný zábavní výbor div dráhy železniční nestrhá, hledaje výletní zahrady a připravuje májové věnečky.

Jako každý rok, tak i letos nebude dle všeho žádná nouze o výlety. Snad též bude pořádán jeden na národopisnou do Prahy. Již snad je nějaká společnost v „projektu“. Však jak to obyčejně mezi námi bývá vše též zůstane v „projektu“ a tak každý pojedě zvlášť. Ti Pražané přec jen před námi musí mít „respect“ když nás již ku předu pro boha prosí abychom na ně nevysílali více než jednu výletní společnost. Člověk rozumný též dovede s nimi citit. Soudí-li Pražané dle toho co jsme dosud činili pak se jim diviti nemůžeme. My musíme býti přece jen zvláštní lidé, když i Pražané mají před námi strach a úctu. Nad tím můžeme býti hrdí, a kdyby zrovna ne k vůli tomu, tak aspoň nad tím, že jsme tak zámožní a obětaví s přáky a centy že nám možno vyslat svého vlastního architekta by dozor měl na stavbu našeho amerického salonu a farmářské vesnice v Praze. Vždyť to dokázal jen některý evropský národ aby vyslal svého architekta do Chicaga na světovou výstavu. A kdybychom již ani jediného centu nedali na útlau neb na Českou ligu, pak přece jsme dokázali že jsme ten nejpodnikavější a nejobětavější národ na světě. Pražané a český národ vůbec, bude již to z toho vidět jak obětaví jsme na národní podniky, až uží tu haldu fotografií, kterou je tam zahrnem.

My neměli bychom zůstatí pozadu. Vedle americké hospody a farmářské osady měli bychom zříditi „Americký cirkus“. Jak, o tom zmínil jsem se v dopise minulém.

V. B. Dibelka.

Ve Schuyler, Neb., dne 4. března 1895. — Jak ten čas ubíhá! Zdá se mně to asi jen měsíc co jsem posledně psal do Sokola Amerického, a zatím uplynulo již kolik měsíců. Jakoby T. J. Sokol ve Schuyler nebylo, zatím ona ale pracovala na poli národním tak přiměřeně jako jinde, ne-li více. Podám v krátkosti přehled činnosti jednoty naší.

Dne 5. listopadu 1894 bylo dáváno veřejné cvičení, které jako každý rok bylo ct. obecněstvem pozorně sledováno, a že tato cvičení jsou oblíbená, dokazovala naplněná síň, a hlučný potlesk za mnohé výkony. Zvláště žáci, kterých jest 32 poutali obecněstvem svými výkony.

Nový rok jsme zasvětili divadlem „On chce mít švandu.“ Netěšili jsme se na velkou návštěvu po tak neúrodném roce v našem státu, ale byli jsme mile překvapeni; síň byla v pravém smyslu nabita. Arcif, rozdali jsme 60 vstupenek chudším rodinám, které nezaviněné byly bez práce, by i ony byly účastny toho požitku duševního, jako ti, kteří to vstupné nepoznají. Nebudu se rozepisovati o provedení toho kusu, kdo ale zná ten kus, tak ví že jest dost těžký, byl ale proveden ku spokojenosti ct. obecněstvem, o čemž měli největší zásluhu br. R. Daříček a p. J. Pecl.

Nastávající pondělek po divadle jsme měli volbu úředníků a výborů. *Zvoleni byli: Emil Faltis starosta, Jos. Svoboda místostarosta, Jos. Kudrna pokladník, A. J. Bittner náčelník, Josef Otrádovský tajemník, Otto Otrádovský cvičitel, A. J. Bittner jed., Jan Šule, Jos. Otrádovský, A. Loukota zábavní výbor, Jos. Kudrna, A. J. Bittner, A. Loukota školní výbor, Ignac Severin praporečník.

Právě ten čas meškal zde od 19. prosince do konce ledna náš Mendík, kterému na přivítanou Sokolové připravili příjemný večírek. Bratři Sokolové litují, že nebylo možno bratru Mendíkovi se déle zdržet.

Masopustní úterek jsme pořádali maškarní ples, který se vydařil vzdor deštivému počasí nad očekávání dobře.

Předešlý týden jsem zaslal do Chicaga výboru Národopisné výstavy v Praze dvacet podobizen a sice: J. Janečka operní síň, a T. Foldy bankovní dům, jeho obydlí ve Schuyler. Ostatních sedmáct jsou podobizny větších i menších farem, též dva drňáky, pak mlátič stroj zrovna v práci. Pak sběrací listinu vyplněnou v Colfax Co., Neb. Mohlo toho být více, kdyby nebylo loňského neúrodného roku. Co se týče venkova, byli farmáři dosti ochotni podporovat ten národní podnik, mohu říci více nežli v městě.

Zvláště jest co litovati, že mě nebylo možno dostat zdejší síň spolku Č. S. P. S., která jest jediná spolková síň česká v městě.

Musím podotknout ještě, že i zde byl založen výbor pro sbírání příspěvků nouzi trpícím na západě našeho státu, tedy i náš sbor zvolil jednoho člena, R. Daříčka, by pomáhal ve sbírkách pro ubohé. S bratrským pozdravem Na zdar!

A. J. Bittner.

V Chicagu, dne 3. března 1895. — Nemohu ani pochopiti proč neobdržel jsem dosud ani jedno číslo časopisu „Sokol Americký“ vzdor tomu že jsem již třetí měsíc u sboru. Jest žádoucí by v té věci byl zaveden lepší pořádek než jaký dosud panuje an si též podobně stěžuje více bratrů naši jednoty „Sokol Klatovský“. Končím v naději, že příští číslo „Sokola Amer.“ obdržím. — Na zdar!

Josef Zeman,
1072 W. 19. St.

Odpověď výpravčího. — Nikdo nepál by si vroucněji, aby v této věci zaveden byl lepší pořádek než výpravčí sám, neboť on nejvíce zakouší nepořádek, jež jiní zaviňují. Ze všech 36 jednot pouze dvě mají úředníky tak správné, že oznamují pravdivě každý měsíc pohyb členstva a změny adres. Od některých jednot neobdržel jsem za celá dvě leta nového adresáře aniž dostávám oznámení některých změn. Jak by potom mohli členové správně časopis dostávat! Ze samotného Chicaga obdržím každý měsíc hromadu oznámení z pošty, kde poštovník mi oznamuje: „Nezasýlejte tomu a tomu list Váš, přestěhoval se neznámo kam.“ Nebo prostě: „Nezasýlejte list Váš na tu a tu adresu, takové adresy tu není.“ Je-li poště přestěhování známo, oznámí též kam list napříště zasílat se má. A s takovými změnami z pošty z Chicaga oznámenými je ukrutná radost! Pošta ovšem neoznámí, ku kterému sboru dotýčený náleží—a tu k vůli jednomu jmenu musíte prohledat adresáře třeba všech sborů chicagských. K tomu některé tajemníci zasílají adresáře dle abecedy neurovnané. Tím stane se, že někdy i hodinu hledati se musí jediná změna z pošty oznámená. Představte si, bratři, tu ohromnou práci, když padesát i šedesát takových změn z chicagské pošty oznámených máte provésti! Ba k vůli tomu nepořádku obdržel jsem již i výstrahu z pošty, že právo k zasílání druhou třídou bude „Sokolu Americkému“ odejmuto. Vite, bratři, co to znamená? To znamená pro Nár. Jed. Sok. ztrátu několika set dollarů ročně, neboť pak musel by se na každé číslo lepiti centový kolek, kdežto druhou třídou dopravuje pošta za jediný cent deset výtisků našeho listu. A to zaviniti může snadno Váš nepořádek. Listonoši a poštovní úředníci nechtějí se dát zbytečně týrati a honiti za nepravými adresami. Neznajíce řeči naší a nemohouce list náš si přečísti, soudí dle množství nedodatečných výtisků, že list náš vydáván jest zdarma nějakou firmou, která v něm své věci odporučuje. A takové listy na zasílání druhou třídou práva nemají. — K stížnosti br. Zemana podotýkám, že nový adresář, kde jmeno br. Zemana poprvé co člena Sokola Klatovského se mi objevilo, obdržel jsem teprve v únoru, kdy již expedice dle starého adresáře vyřizena byla. Tuť samozřejmě, že výtisku lednového ani únorového obdržet nemohl a neobdržel — však ne vinou mou. — Tajemníci neb jednatele nechtějí a žď m ě s í c oznámí mi nové, odstoupě a vyloučené členy, přestěhování pak nechť mi bez prodlení, do 2. neb 3. v měsíci, každý člen oznámí poštovním listkem sám. Dbejte pořádku a nebude stížností! — Na zdar!

Výpravčí „S. A.“

— Česká liga uspořádala dne 22. m. m. v Plzeňském Sokolu slavnost k uctění památky Jiřího Washingtona. Slavnost zahájena předsedou C. L. F. Kašparem, načež J. J. Král, redaktor Slavie, přednesl řeč slavnostní. Pan Splavec přednesl Havlíčkovou báseň „Buďte svorní“; p. Splavecova pak báseň „Věčnost“. Dále účinkovali pěvecký sbor „Lýra“, výtečný virtuos na housle pan Hladký a prof. Holub. Závěreční řeč měl pořadatel t. l. Účelem slavnosti oně vedle uctění památky Washingtona, bylo poukázati že ti, kteří tak rádi co nejdříve zapomínají na svou vlast českou, vydávající se za vlastence americké, jsou licoměrníci a obyčejní humbukaři, jimž i tato země není o nic dražší než vlast opuštěná i že vydávají se za vlastence americké jen z té příčiny aby ze svého lživlastenectví mohli těžiti. Vlast za vlast jinou nevyměňuje se jako kabát nový za kabát starý a kdo tak činí, ten nikdy lásky k vlasti nepocítí; to člověk prospěchá. Návštěva při této slavnosti byla přehledná.

Výkaz od 1. ledna 1894 do 31. ledna 1895.

	ČLENŮ				PŘÍSPĚVKŮ					
	31. prosince 1893	V roce 1894 přibýlo	V roce 1894 ubylo	31. prosince 1894	Dluhovály koncem 1893	V roce 1894 přibýlo	V roce 1894 zapláceno	Dluhuji 31. ledna 1895	Přepřítily na rok 1895	Dluhuji pro Třebenicé
Baltimore Sokol Jed. Blesk.....	98	12	15	95	22.60	82.00	104.60	—	—	4.75
Braidwood Čes. Am. Sokol.....	35	—	5	30	13.50	27.60	41.10	—	—	—
Bruno T. J. Sokol Žižka.....	9	6	3	12	3.35	13.00	16.45	—	.10	—
Cedar Rapids Jed. Tyrš C. R. S.	140	8	13	135	30.30	111.40	115.20	26.50	—	—
Clarkson T. J. S. Jiří z Poděbrad	—	21	4	17	—	18.30	19.10	—	.80	—
Cleveland Sokol Čech.....	133	25	16	142	29.20	122.80	122.60	29.40	—	—
Cleveland T. J. S. Nová Vlast....	47	5	11	41	—	36.80	28.10	8.70	—	—
Coal City Sokol Jed. Horník.....	28	6	13	21	14.48	22.20	37.49	—	.81	—
Crete Tělocvičná jednota Sokol..	46	10	2	54	27.45	46.80	37.50	36.75	—	—
Detroit T. J. Sokol Budivoj.....	38	1	3	36	15.80	31.82	45.10	2.52	—	1.80
Detroit T. J. Sokol Podlipný.....	56	7	9	54	11.20	47.10	35.30	23.00	—	—
East Saginaw T. J. Sokol.....	20	2	22	—	—	17.20	17.20	—	—	Vystoupili
Chicago Plzeňský Sokol.....	296	25	78	243	229.88	215.20	443.38	1.70	—	—
Sokol Chicago.....	86	16	18	84	1.38	71.60	51.42	18.80	—	Přepřaceno
Sokol Slovanská Lípa.....	356	20	69	307	145.70	259.00	254.70	150.00	—	—
Těl. Jed. Sokol Čechie..	132	8	36	104	55.40	94.10	98.70	50.80	—	—
T. J. Klatovský Sokol....	52	11	8	55	48.00	47.60	67.70	27.90	—	—
T. J. S. Praha.....	49	15	64	—	56.80	29.80	10.00	76.60	—	Vyloučení
„ Tábor.....	25	13	7	31	46.50	31.70	63.70	14.50	—	—
„ Tyrš.....	242	6	113	135	125.34	139.80	236.64	28.50	—	8.30
Linwood T. J. Sokol.....	19	1	2	18	4.73	15.10	19.83	—	—	—
L. I. City T. J. S. Fuegner.....	31	5	2	34	7.70	28.70	36.40	—	—	—
Manitowoc Čes. Am. Sokol.....	28	1	5	24	5.60	22.30	27.90	—	—	—
Milligan Těl. Jed. Sokol.....	—	22	1	21	—	15.20	15.20	—	—	—
Milwaukee „ „.....	146	3	45	104	60.90	88.60	149.50	—	—	—
Morrisania „ „.....	34	1	7	28	8.50	24.30	34.00	—	1.20	—
Newark „ „.....	42	2	23	21	13.63	21.60	35.23	—	—	—
New York „ „.....	532	70	77	525	121.27	456.10	577.37	—	—	—
Omaha „ „.....	68	15	15	68	30.90	67.14	98.15	—	.11	—
Oxford Junction T. J. S. Čes. Lev	14	—	1	13	2.23	10.40	13.75	—	1.12	—
Plattsmouth T. J. Sokol.....	37	1	15	23	20.87	25.70	28.97	17.60	—	—
Racine T. J. S. Mladočech.....	45	12	6	51	40.20	45.40	76.08	9.52	—	2.60
Schuyler Těl. Jed. Sokol.....	38	7	10	35	18.70	31.70	50.40	—	—	1.25
So. Omaha „ „.....	44	12	12	44	24.10	41.00	54.80	10.30	—	—
St. Louis „ „.....	147	34	21	160	31.40	140.80	138.65	33.55	—	—
Westfield „ „.....	13	14	2	25	12.00	19.40	31.40	—	—	—
Wilber „ „.....	51	3	5	49	36.94	41.70	78.64	—	—	—
	3177	420	758	2839	\$1315.17	\$2560.96	\$3312.25	\$566.64	\$4.14	\$1.38 přep. 31. pros. '93.

Poznámka k výkazu celoročnímu.

Stanovy ukládají jednateli v. v. za povinnost podávat čtvrtletní výkazy o stavu všech sborů N. J. S. V roce uplynulém možno to nebylo, poněvadž museli jsme doháněti u některých sborů zprávy až i za 8 čtvrtletí a vyrovnávati různé difference hlavně v počtu členů. Odporučovalo by se, aby sbory po příkladu Plzeňského Sokola koncem roku posílaly seznam členů k vůli porovnání s hlavním seznamem N. J. S. Bratry starosty žádám, aby pamatovali sami, že čtvrtletní zprávy zasílají sluší v. v. N. J. S. nejdéle do 30 dnů po každé čtvrtletní schůzi a dbá-li toho, by ve zprávě správně udáno bylo i obydlí jejich; býváť toho třeba, aby jednatel dopsati mohl br. starostovi, když příslušný činovník liknavě koná povinnosti své! Na zdar!

Jos. Říha, t. č. jed. v. v.

Schůze výkonného výboru N. J. S.

New York, 18. února 1895. — Schůzi zahájil náměstek starosty, br. Jos. Kadlec. — Nepřítomni Wokal, Brodil a Pavlík. — Br. Wokal omluven pro úmrtí v rodině. — Zápis o minulé schůzi přijat. — Br. Pavlík omluven, že musí být ve cvičení. — Účet br. K. Jar. Košara na \$10 za kresbu na obálku „Sok. Am.“ přikázán k výplatě. — Rovněž účet br. O. Kopeckého na \$7.50 za vypsání diplomů. — Přijaty dopisy „Nové Vlasti“ z Clevelandu, ústředního výboru župy Střední a ústředního a starosty z Crete. — „Sokol Klatovský“ z Chicaga zasílá statistiku své jednoty. — Zpráva ústř. výb. župy Východní po přečtení odkázána k tisku. — Rukopis příruční knížky pro cvičitele od br. P. Straky má být zaslán k prozkoumání

společnému cvičiteli a pořadateli listu. — Dopis náčelníka N. J. S. br. A. Tesáře přijmut a jednatel opět má jej požádat, aby vysvětlení k vyplňování prázdnostních náčelníkům v „Sok. Am.“ podal. — Br. jednatel upozorňuje, že jedná se o to, aby zavedeno bylo vojenské cvičení do obecných škol, i pronáší náhled, že výk. výb. N. J. S. měl by vůči tomu zaujmouti určité stanovisko. Rokováno o záležitosti této delší dobu a posléze další jednání o věci té odloženo do schůze příští. Jednatel dodává k tomu, že turnéři užijí té příležitosti a odporučí místo vojenských cvičení zavedení tělocviku německé soustavy do škol, ku kterémuž cíli uspořádá velké cvičení v Academu of Music dne 25. března t. r. — Usneseno na příště odbývat schůze pouze jednou měsíčně. — Na zdar!

F. Lier, zap.

New York, dne 4. března 1895. — Br. starosta A. Wokal zahájil schůzi. — Nepřítomni bři. Lier a Wocel (omluveni) a br. Jos. Brodil který přišel později. — Zápis schůze poslední schváleny. — Br. jednatel oznamuje, že Svornost z Morrisania zaslala stručný výťah pro Nár. výst. a od Plzeňského Sokola z Chicaga že přišly diplomy za župní závody loňské zpět beze všeho přípisu. Počká se, až dojde dopis od Plz. Sok. — Následující částky poukázány k výplatě: r. č. zl. 19.67 Fr. Šimáčkovi v Praze za 50 Hron. Soustava; \$18.44 náhrada jízdného br. J. Mendikovi; \$2.97 náhrada poštovních výloh br. jednatel za dobu od 1. ledna do 28. února 1895; \$205 chicagskému výboru am. odd. Nár. výst. v Čechách; \$3 J. L. Vohorskému soudci o župních závodech chicagských. — Dopis F. Šimáčka v Praze přijat. — Zpráva spol. cvič. br. J. Mendíka odkázána do tisku. — Dopis téhož s nabídkou za bezplatné obstarání slovníčku česko-anglického přijat s povděkem a uloženo br. jednateli, aby odepsal

ve smyslu daných mu pokynů. — Oznámení br. Mendika, že 13. t. m. dočívá v Milligan a 14. a 15. t. m. začne cvičit v Crete a Wilber přijato; příslušné dopisy oběma jednotám obstará br. jednatel. — Návrh cvičitelského sboru župy Chicagské na rozšíření povinných cvičení při závoděch nelze provést, dokud udělují se odměny, jak stanovy určují. Ježto pak měnily by se tím i stanovy N. J. S., slušelo by napřed vypracovati příslušné návrhy na změnu stanov. — Sdělení br. jednatele ve příčině účtu a zpráv br. sboru v Crete vzato na vědomí. — Na Nár. výst. zašlou se jen některé ročníky Sok. Am. — Pokračováno v rozhovoru o návrhu na zavádění vojenských cviků do škol a usneseno prozatím požádati výbor něm. turnerů, pořádající veřejné cvičení dne 25. března v Academy of Music, o vstupenky. — Na to schůze skončena.

Jos. Říha, proz. zap.

Příjmy a vydání v. v. N. J. S. za únor 1895.

Příjem.

Února 2.	Jed. Tyrš C. R. S. v Cedar Rapids na IV. '94.	\$26.10
4.	T. J. Sokol v St. Louis taktéž.	33.50
11.	Sokol Slovanská Lípa v Chicagu dopl. na II. '94.	31.00
	přísp. za III. '94	60.00
13.	T. J. S. Plattsouth pro Třebeň.	1.25
	za II. '94	6.60
	na III. '94	4.40
14.	Sokol Chicago v Chicagu za IV. '94.	18.80
15.	T. J. S. v Crete pro Třebeň.	2.70
	na I. '94	.55
	za II. '94	13.10
	za III. '94	12.30
	za IV. '94	10.80
18.	Jed. Tyrš C. R. S. v Cedar Rapids dopl. na IV. '94	.40
20.	Titiž za 15 Tyrš Úvahy I. 1.	3.75
21.	T. J. S. v Milligan náhrada za vrácené cheky.	6.75
22.	T. J. S. v So. Omaze za IV. '94	10.30
	přepl. na I. '95	.40
	pro Třebeň.	2.20
	J. Mendik, Milligan na 1 Epištoly I—IV.	.10
26.	Sokol Čech v Clevelandu za IV. '94	29.40
28.	Těl. Jed. Sokol Tábor v Chicagu na II. '94	.90
	za III. '94	6.00
	na IV. '94	5.65
	Jan Mendik v Milligan na 1 Hron Soustava.	.20
	Za 2 ohlášky v Sok. Am.	22.50
	Od 7 předplatitelů na Sok. Am.	3.64

Celkem.....\$313.29

Hotovost z min. účtu.....1442.84

Úhrnem.....\$1756.13

Vydání.

Únor 11.	Vracíme cheky do Milligan.....\$ 6.75
	Dru. K. Štulíkovi v Chicagu za cvič. běh v lednu 15.00
	Gill Engraving Co. v New Yorku za novou obálku na Sok. Am..... 19.40
	Za vypsání diplomů ze závodů v N. Y. a Chicagu 7.50
19.	Dru. K. Štulíkovi v Chicagu poř. S. A. za únor.. 20.00
	K. Jar. Kořádkovi v Chic. za kresbu nové obálky na Sok. Am..... 10.00
28.	F. Lierovi v N. Y. za 3500 výt. S. A. čís. 2. r. '95 100.75
	25 proc. z hořejších ohlášek v Sok. Am..... 5.62

Celkem.....\$185.02

Příjem.....\$1756.13

Vydání.....185.02

Hotovost v bondech.....\$1130.00

Na bance.....441.11

\$1571.11

Jos. Říha, t. č. jed.

Členové noví a vyloučení.

Coal City, Ill. — Z T. J. Sokol Horník vyloučen dne 9. února t. r. Josef Šrámek pro neplacení příspěvků.

F. Kříž, taj.

St. Louis, Mo. — Z T. J. Sokol obdržel odstupní listinu Václav Lojda, dne 28. ledna. Noví členové přijati: Franta Valac dne 11. února a Franta Beneš 25. února. Na zdar!

Fr. Široký, t. č. jed.

Oprava. V minulém čísle jméno nově přijatého člena do T. J. S. v Omaze mělo být Leo. Hort a nikoli Kors; jméno tajemníka V. Bláha a ne V. Blatný.

Bratřům jednatelům!

Dne 5. t. m. rozeslal jsem poštou všem br. jednatelům po 1 výt. Hron, Soustava, pro knihovny sborů a prosím o rychlé stvrzení, že došly. Knihy v prosinci rozeslané nepotvrdily dosud: Baltimore, Bruno, Clarkson, Coal City a Milligan. Jest už na čase aby si na potvrzení bratři vzpomněli. — Na zdar!

Jos. Říha, t. č. jed. v. v.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:
Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., Long Island City, N. Y.; J. Kadlec, náměstek, 320 E. 71st St.; Jos. Říha jed., 336 E. 71st St. Fr. Lier tajemník, 408 E. 71st St.; Jos. Wocel pokladník, 346 E. 78th St.; Jos. Brodíl, Jan Pavlík, Em. Reverely, Ant. Jahoda. Náč. A. Tesař, St. Louis, Mo, podnáčelník, J. Pavlík, 328 E. 70th St.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: F. Martyny, 402 E. 72nd St., Jos. Veselý, 1371-3rd Ave., T. Beníšek, 3495-3rd Ave. Náčelník Ant. Jahoda, 419 East 72nd St., N. Y., mistonáč: Fr. Zborník, 361 E. 71st St., N. Y., Al. Pokorný, 2019 E. Eager St., Baltimore, Md
SOKOL JED. BLESK Baltimore; jed. V. J. Šimek, 932 N. Broadway T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., taj. Jos. Radouš 643 Steinway Av. S. J. SVORNOST, Morrisania, N. Y.; Em. Reverely, 840-169th St. T. J. SOK. Newark, N. J. V. Ptáček, 103-14. Av., Cor. Camden St. T. J. SOKOL, New York; taj. Jos. Kuchař, 312 E. 71st St. T. J. SOKOL WESTFIELD, MASS. taj. Boh. Kupec, 9 Sibley St.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ústřední výbor: A. Kment, 1245 South 15th St., A. Steiger, 1417 William St., John Mathouser, 1219 South 14th Street. Náč. J. Pecival, 1516 Williams St., podnáč. V. K. Triska, St. Louis, Ferd. Engelthaler, Cedar Rapids.
T. J. SOKOL ŽÍŽKA, Bruno, Neb.; taj. Jos. Kudláček.
TYRŠ C. R. SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; K. Mojžíš 190 - II. Av.
T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. V. Hančovský
T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. J. Blatný
T. J. SOKOL Omaha; taj. Vác. Bláha 1232 So. 14th St.
T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jos. Milota.
T. J. S. PLATTSOUTH, Neb., J. C. Ptáček, tajemník.
T. J. S. MILLIGAN, Neb., A. V. Kouba, jed.

T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. Josef Otrádovský, P. O. B. 247.
T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. jed. J. Charamza 21 bet. K. & L.
T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. Fr. Široký, 2319 Salena St.
T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. Jan Brt.
T. J. S. JIŘÍ PODĚBRAD, Clarkson, Neb., taj. Ant. Odvárka.

Župa Střední, sídlo v Milwaukee, Wis.

Ústřední výbor: Jan Zahorík, před., Hynek Vrba, jed. a zap., V. Straka. Náč. Petr Straka, 1325 Fond Du Lac Ave., Milwaukee, Wis. mistonáčelníci: Kar. Bečvář a Jos. Janeček, oba z Detroit.
SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. J. M. Zeman, 4 Smith Ave.
T. J. S. NOVÁ VLAST, Cleveland, O., A. Pánek, 123 Sacket St.
T. J. S. BUDVOJ, Detroit Mich.; j. J. J. Podaný, 762 Antoine St.
T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; taj. E. Novák, 53 Williams Av.
ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; taj. A. J. Fanta, 312 N. 8th St.
TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; H. Vrba, 3911/2-3rd Street.
T. J. S. MLADOČECH, Racine, Wis. Jiří Mach, 1651 N. Chatham St.

Župa Chicagská, sídlo v Chicagu, Ill.

Ústř. výb.: R. Hurt, 593 Blue Island Avenue, T. Vonáček, taj., cof R. Hurt, 593 Blue Island Ave., F. Holub.
— Náč. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., mistonáč: F. Hešík, R. Hurt. ČES. AM. SOKOL, Braidwood Ill., taj. Josef Jindřich, Box 199
KLATOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. J. Lurie, 963 Van Horn St.
PLZENSKÝ SOKOL Chic.; taj. A. V. Kalík, 702 Loomis St.
SOKOL CHICAGO, Chic. Jos. M. Cuber, 1099 Albany Vve.
SOKOL SLOVANSKÁ LÍPA Chicago, Jind. Hájek, 139W Taylor St.
TĚL. J. ČECHIE Chicago; taj. Petr Churaň, 45 Emma St.
T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. A. J. Švestka 616 Throop St.
T. J. S. TABOR, Chicago, Ill. taj. Jan Tulach, 1514 W. 41st St.
SOKOLSKÁ JED. HORNÍK, Coal City, Ill., taj. Fr. Kříž, L. B. 14

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-americ. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské.

VECHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jos. Říha, jednatel výk. výb. N. J. S., 336 E. 71st St., New York.

Předplatné a veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli.